

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 01/2003

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 27.05.2005. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 27.05.2005. ГОДИНЕ

Са почетком у 9,35 сати

Председник већа констатује да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујете? Молим режију да мало појача тон у овом делу где седе оптужени, жале се да не чују добро.

Дакле, да су присутни: заменик Тужиоца за ратне злочине Кнежевић, пуномоћници оштећених – адвокати Даниловић и Тодоровић, те Наташа Кандић, браниоци оптужених, адвокати Петрушић, Заклан, Јеврић, Продановић, Вукотић, Перески, Калањ, Станић, Штрбац, Дозет, Јелушић и Бељански, а одсутни су браниоци, адвокати Вујин, Пилиповић и Мијатовић, те Перковић Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доћи ће на претрес? А неће доћи на претрес, па ћете га Ви замењивати? Господине Вујановићу, госпођо Калаба?

Оптужени Вујановић и Калаба Нада су сагласни да их уместо њиховог браниоца, на данашњем главном претресу, брани адвокат Заклан.

Надаље, одсутни су и браниоци, адвокати Станојловић, Ђурђевић, те Илија Радуловић и Слободан Сташевић.

АДВ. МИЛАН СТАНИЋ: Председниче већа, уз Ваше допуштење и уз сагласност оптуженог Мугоше, ја ћу на данашњем претресу њих двојицу мењати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мугоша?

Оптужени Мугоша је сагласан да га на данашњем главном претресу уместо његових бранилаца, брани адвокат Станић, а одсутан је и бранилац, адвокат Бојков.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Господине председниче, ја ћу и данас мењати колегу Бојкова, наравно уз Ваше допуштење и сагласност господина Катића. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Катићу? Сагласан?

Оптужени Катић је сагласан да га на данашњем главном претресу уместо браниоца Бојкова.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Уз договор, наравно са колегом.

Брани бранилац, адвокат Вукотић, а по њиховом међусобном претходном договору.

Одсутни су и браниоци, адвокати Апро и Левајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви оптужени ту? Опет сте Ви желели нешто, господине Вујовићу? Око ЦД око? Дођите да Вам кажемо, дођите.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добар дан, у реду је све, не кажем ништа, оно јуче су направили, само Вас молим и морам овако питати, јер мени се ништа не направи док Ви овде не кажете, па ако може после паузе, значи остали материјали из истраге и војни ови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте добили, господине Вујовићу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нисам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте добили, добили сте два ЦД-а, добили сте два ЦД-а.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Један ЦД сам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први ЦД сте добили јесенас, са комплетним списом истраге скенираним, као што и ми имамо овде, или било који други бранилац. Касније сте добили са транскриптима, јуче сте добили опет у неком другом формату. Не видим у чему је проблем?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па, ваљда ја знам да нисам добио. Јел има негде потписано да сам добио? Ја Вас молим да ми покажете то, а ја ћу донети ЦД одгоре који сам добио и то ако може сада, да одмах одем до собе, да Вам донесем, да Вам покажем шта сам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па, што бих Вас ја лагао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Проверићемо, али добили сте два ЦД.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Један ЦД сам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Извините молим Вас, један ЦД сам добио, оно што сам тражио Windows 2003, то нема везе са материјалима. Један Windows 2003, добио сам Floorу за ћирилицу и латиницу, а ово сам добио други ЦД.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Проверићемо, проверићемо, господине Вујовићу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па, молим Вас, не бих ја лагао, зашто бих ја лагао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте онда, четири месеца имали на рачунару? Шта сте имали четири месеца, пет месеци или пола године, од када сте добили рачунар? Па, после толико времена, сада то постављате као проблем?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја Вам читаво време говорим да имам кутију овде и да ми лап-топ ничему не служи, без материјала. Нико се не обраћа. Ја ћу Вам донети све моје молбе где сам тражио материјале, ја читаво време говорим да не могу ништа са лап-топом док не добијем материјале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, господине Вујовићу, иначе је, да се потпуно разумемо, иначе је то достављање материјала у дигиталном облику

нешто што је само наша добра воља, коју смо ми показали, не само према Вама, него према свим другим у овом поступку.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сам ја информисан да сте Ви добили, том приликом, комплетне скениране материјале, као што и ми имамо, као што и ја имам у овом рачунару, комплетне истраге, две истраге и војни спис.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А зашто мислите да би се ја обраћао овако, због чега мислите, да ја овде малтретирам суд и остало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду је. Захваљујем.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само се извињавам, на основу чл. 170. ја, пише тамо лепо, да имам све оно што је значи у списима, да могу и ја, значи, снимљене материјале и транскрипте и све остало. Ја ништа не тражим посебно, него само што ми по закону припада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добили сте јуче транскрипте све у Word облику, значи да можете да радите, ово ћемо проверити. Ако нисте добили, добићете.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нисам сто-посто добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја Вас молим да се опет не завлачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо Вас.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Малочас у разговору са Драговић Предрагом, пријавио је да се не осећа способним да може да прати ток главног претреса из здравствених разлога. Видим да малочас није ни устао кад сте ви улазили тако да ја морам да пријавим. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Драговићу да ли желите у том смислу да нам нешто кажете? Не желите ништа? Да ли желите да ја кажем нешто, ни то, него да ово приложимо судском спису овај лекарски извештај везано за јуче са ВМА итд, јер није констатовано присуство таблета које сте тврдили да сте конзимирали итд.? Ја имам уверавање, имам лекарски извештај господине Драговићу да сте Ви здравствено способни да пратите ток претреса него да је у питању само Ваше лично. Господине Драговићу? Подигните га желим да га видим, жели да га видимо сви наравно. Господине Драговићу, немојте да нарушавате ток овог претреса и то је нарушавање, немојте да нарушавате овај главни претрес. Ми имамо мере и начине да то спречимо. У Вашем је интересу господине Драговићу да присуствујете овом главном претресу, да користите своја права која Вам у овом претресу припадају. Кажем Вам то је у Вашем интересу. Међутим, ако желите на тај начин да нарушавате главни претрес ми ћемо бити принуђени да то разрешимо да Вас ако треба искључимо са главног претреса, знате? Сад седите молим Вас и пратите ток претреса. Добили смо извештај браниоче од лекара јутрос смо то добили па Ви можете извршити увид у то. Господине Драговићу седите, немојте да се убеђујемо. Ако желите да нам нешто кажете онда изађите за ову говорницу и реците. Молим вас у пратњи стражара.

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Ја Вас молим да ме удаљите из суднице јер не могу више ово да поднесем и мени свако ово суђење односи здравље и не могу више да трпим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нама верујте господине Драговићу.

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Не могу заиста више, шта треба да урадим да би Ви мене удаљили, да неког вређам, шта да урадим, значи молим Вас као Бога,

ја сам рекао да више никада ништа нећу молити, сад Вас молим само ме удаљите, не могу више да трпим ово. Не знам зашто седим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Драговићу, ја заиста искрено Вам кажем ја не разумем сад ове и овакве реакције. Ја сам добио једно Ваше писмо од пре пет дана где Ви буквално најављујете да ћете данас нешта урадити са собом итд. Не разумем, дакле и ове Ваше реакције тумачим у том смислу. Немојте нас доводити у ситуацију да Вас удаљавамо. У Вашем је интересу да присуствујете овом главном претресу. Овај главни претрес траје већ толико. Ако сте могли дисциплиновано, коректно, уредно пратити овај претрес, користити се својим правима у њему годину дана радите то још пар месеци немојте да себе дисквалификујете потпуно непотребно. У Вашем је, кажем, у Вашем је интересу да испратите ово до краја.

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брзо ћемо данас завршити господине Драговићу, имамо једног сведока да саслушамо, брзо ћемо данас завршити, имаћете времена. Ја имам уверавања од лекара да сте Ви здравствено добро. Да су неки други проблеми, Ви сте о тим проблемима и писали, ми их таква је ситуација, ми их разрешити не можемо онако како бисте Ви то желели, ми их разрешити не можемо.

Сведок Премовић. За ону двојицу сведока сам рекао јуче да их нисмо могли позвати, али покушаћемо следећи пут с овим ближним подацима. Позовите сведока Премовића.

Добар дан господине Премовићу. Ваше име је?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Премовић Вукашин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Премовић Вукашин? Име Вашег оца?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Милосав. Судија, јел бих могао да седнем ипак, срчани сам болесник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, није проблем. Мало сад тај микрофон оборите, е тако. Дакле, име Вашег оца је?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Милосав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите, где сте настањени, пуна адреса?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: У Крагујевцу, Спасеније Цане Бабовић бр. 1/19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где сте рођени?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: 6.11.1946. године у Јарињу, општина Лепосавић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Дипломирани машински инжењер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у пензији или радите?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Запослени сте где у?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Запослен сам, радим у «Застава» аутомобили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неки чин резервног старешине војске Србије и Црне Горе?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Имам чин резервног мајора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чину сте резервног мајора?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Премовићу саслушаћемо Вас као сведока дужни сте да казујете истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питање чијим би одговором себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Ако нешто о ономе о чему ћете нам говорити улази у зону војне тајне и обавезе чувања војне тајне Ви ћете нам о томе рећи. У реду?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим да гласно прочитате текст те заклетве за сведока, налази се ту испред Вас.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Морам да одем да узмем наочаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда понављајте за мном. Заклињем се.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Што пред судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: будем питан.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: И да ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од онога што ми је познато.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН, упозорен, опоменут, те заклет уголико што понови за председником већа законски текст заклетве за сведока исказује:

Господине Премовићу рекосте Ви сте у чини резервног мајора сада? Да ли сте као резервни старешина, резервни обвезник тадашње ЈНА својевремено у јесен 1991. године били ангажовани можда на ратишту у Славонији? Причајте нам о томе, у којој јединици сте били, какву функцију сте имали, у ком чину сте били, значи причајте нам о тим дешавањима.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Био сам у чину резервног капетана прве класе. Тамо сам на функцији референта за оперативно-наставне послове у бригади 80. моторизованој бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која бригада?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: 80. моторизована бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био њен командант?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Вујовић Милорад, није Вујовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војновић?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Војновић Милорад, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били начелник?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Не начелник, ја сам био референт у оперативном наставном одсеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте мобилисани, када сте са бригадом дошли?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Више пута је та бригада мобилисана, по деловима је уведена на ратиште. Ја сам задњи пут одведен 7.11, односно отишао 7.11.1991. године и јединица се налазила у зони Вуковара до 14.01.1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све то време сте и Ви били са том јединицом?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Све то време осим можда једног одласка у Крагујевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су Ваши ти задаци референта, тамо?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Референт за ове послове се бави припремом наређења, општом припремом задатака за јединице, решавање проблема јединица на оперативном плану. Међутим, како је то било специфично неколико нас смо радили неке специјалне задатке. Ја сам у почетку био у штабу нон-стоп у тој, не на почетку него сво време. Од стране команданта сам одређен да будем ту, да се старам о командном месту. Обзиром на то да је тако он проценио и како смо ушли у ту зону ратну зону, зону ратних дејстава, после једног дана, два ја сам био увек на командном месту. Задатке сам имао различите. У почетку, они су били оперативни, везани за јединице, а касније када су престала ратна дејства добио сам задатке везане за припрему неких образаца, пропусница, људи су се враћали у град, требало им је омогућити могућност да улазе и излазе итд. и те су послове обављали, део тих послова. У самој био сам лоциран, ово није више ја мислим да није војна тајна, у Негославцима до престанка ратних дејстава, а дан, два ја тачно не знам који је то дан био пошто сам верујте мислио да идем у почетку на друго суђење, односно на суђење због неког саобраћајног удеса јер је укинута нека «Европа» осигурање, ваљда сам синоћ мало кроз оно име то је тамо ми је поменуо полицајац, покушао да дођем до тога и онда сам се сетио да је то, пошто је специјални суд да је то овде тако да нисам чепркао мада нисам имао неке белешке нисам водио, али могу да Вам кажем шта сам радио. У самом Вуковару, односно у самој, у Негославцима део јединице је био расут по целом простору, један део јединица је наших био придодат и другом корпусу то смем да поменем и могу да кажем који, новосадском. Један део јединица је био придодат гардијским бригадама. Ми смо из приштапске јединице мобилисани задњи ваљда тренутно и тако смо и дошли тамо, а када смо дошли онда смо полако почели да делујемо и да те јединице прикупљамо како коју, како се која јединица ослобађала од одговорности тих потчињавала се нама и ми смо наставили да радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад су престала ратна дејства у Вуковару? Да ли се сећате тога?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Немојте ме држати за реч, ја мислим да је 18.11. ако сам лупио немојте ме држати за реч јер нисам тај датум, тада сам знао, али године су прошле. Мислим да је тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а где сте Ви тих дана, исто ту на командном месту у Негославцима?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: У Негославцима. Село Негославци неких 10-ак километара, 9.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да је Ваш задатак, један од Ваших задатака био и припрема наређења?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Па знате како, команда она има, она је широко конципирана. Има то оперативно одељење које припрема нека наређења. Има рецимо начелнике родова који покривају одређене јединице. Има безбедносни орган који се бавио по тимској страни о онима који суна супротној страни, онима који су противници у тим ратним дејствима. О њима се брине безбедносни орган. Сваки од тих органа припрема свој део. Оперативни орган је дужан и да сачини документа нека да учрта карте, да припреми одлуку команданта, а на бази командантовог наређења шта да се то уради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То може бити наређење команданта усмено?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Може да буде усмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или писмено?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Или писмено. Најчешће је у тим данима било усмено наређење. Најчешће је било усмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви онда израђујете, припремате и писмено наређење у писменом облику или то неко други ради?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: У почетку смо имали, били смо скучени нисмо имали неких могућности па је то писано на папирима и рађено. Касније кад су престала ратна дејства у Вуковару смо радили писмена наређења, добили смо и апарат за фотокопирање, документа нека припремали, неке задатке у јединицама смо припремали итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ко води ратни дневник бригаде?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ратни дневник бригаде, ја мислим да води начелник штаба, али заборавио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате каквих ингеренција, Ви лично везано за ратни дневник и тактичко-оперативни дневник бригаде 80?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: У ратни дневник сам уписивао неке податке. Чини ми се да сам уписивао податке о рањенима, погинулима на нашој страни. Неке податке, али да ли сам лично у дневник или сам прилагао, ја сад после 11, 12 година не могу можда да се сетим, али чини ми се да је тако. У почетку га нисмо имали, па смо га некако формирали па смо наставили нешто да пишемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја пред собом имам копију ратног дневника 80. моторизоване бригаде, има четири, пет рубрика, има редни број, место, датум и време, садржај задатка, под 4 рок извршења и под 5 примедба?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Вероватно сам и ја учествовао у формирању тог ратног дневника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рађен је значи руком на неком тамо папиру ваљда А4 формата на коцкице итд, али у овој рубрици рок извршења на више места поред тих неких задатака који су описани у овој рубрици број 3 се наводи Кик Премовић, Кик Премовић, потпуковник Даниловић, потпуковник Војиновић, Кик Премовић односно ваљда капетан прве класе јел тако?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Капетан прве класе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад Вас питам шта то значи?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ја сам капетан прве класе Премовић и неке сам податке уносио, неке сам задатке припремао и вероватно сам их и предавао, неке потпуковник Даниловић. Потпуковник Даниловић је био начелник штаба. Он је био практично наш надређени старешина у команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу Вам сад дати да погледате Ви ово?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Морам да узмем наочаре онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте донесите шта већ има, капут или? На кратко? Јел смо то договорили, то нисмо договорили? Добро, у реду.

Констатује се да у 10 сати претрес напусти адв. Бељански на 15 минута и мењаће га у његовом одсуству бранилац адв. Перески уз сагласност оптуженог Шошића.

Господине Шошићу сагласни? Добро.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ово је мој рукопис латиница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то је Ваш рукопис, мени је право да Вам кажем кад сам то гледао мени је то све један те исти рукопис па ми се онда наметнуло просто да је једно исто лице све то уносило?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Да, мој рукопис, податке су ми давале моје колеге оперативци и претпостављени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам сад хтео да Вас питам, ако ту стоји задатак тај и тај, а у овој другој рубрици Ваш чин и Ваше презиме, па ево сад кажете то је Ваш рукопис, дакле Ви сте то забележили?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ја сам забележио ја сам оперативац, референт, ја сам то бележио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то забележили? Да ли из тога можемо да видимо од кога је потекао тај задатак изворности у смислу наредбе да се нешто уради и тако?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Овако, ево овде где пише 23:00 задатак за команданта рецимо места ево Село Овчар, постављен је кик. Марчек Јан, задатак је изнео Војновић. То је командант бригаде. За команданта места итд. то је значи он наложио, ја сам прибележио и потписао са стране да сам ја то уписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, разумем.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Знате како је, ја се извињавам могу да додам само. Ја сам био ту на самом командном месту из више разлога. Први разлог је био што сам неадекватно обучен, нису имали за мене био сам дебео, нису имали за мене опрему а било је хладно. Други разлог је што је командант оценио да могу да организујем, пошто сам и у цивилству био руководилац, да организујем неки рад ту када њега нема, али неких органа који су ту мада се на командном месту није задржавао велики број људи осим реферисања увече који је командант држао са својим старешинама и којима сам ја присуствовао можда једном или два пута када је то од мене тражено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, јел се сећате Ви тог дневника?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ко се не би сећао, рецимо кад смо ушли у ратну зону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево насловна страна је?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Сви смо били бледи, никакви и тако, ко се не би сећао тога. Сећам се неких детаља, сад не могу да се сетим можда ликова, имена, нечега се могу да сетим. Верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него самог дневника као?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Тај дневник је практично требало да води мој претпостављени, то је начелник тог оперативно-наставног одсека. Међутим, ми њега нисмо имали, па је постављен мајор Јанковић да то води. Међутим, мајор Јанковић је често био по терену тако да сам ја тај део посла обављао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово је дакле ратни дневник 80. моторизоване бригаде па Вас питам да ли сте Ви водили, уносили податке и у тактичко-оперативни дневник?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Нешто јесам, нешто су моје колеге, рецимо мој колега је цртао карту, ја сам нека наређења писао пошто не куцам узео сам једног војника мало смо се припомагали и учествовао сам у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад нам, пошто сте, имали сте у прилици да поседујете оба та документа и то дуже време, јел тако, и ратни и тактичко-оперативни па Вас питам која је разлика између та два дневника? Да ли сте исти подаци уносе и у један и у други, или чему два дневника?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Слични зато што тај ратни дневник је у обавези да се води. Ми смо касније устројили, видите и сами како смо га направили. Нисмо имали ни обрасце, разумете. На бази књиге коју смо нашли, јер на крају крајева велика већина нас смо цивилна лица и нисмо, мада смо обучавани, али нисмо утренирани да то радимо као штабови којима је то сваки дан посао и задатак. Мало је чудно да је мени дао те задатке мој командант Војновић вероватно је имао поверење да сам ја ту, да могу то да урадим, мислим не знам због чега он то ради. Верујте ми да ја са командног места сам се удаљио три пута свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекосте по Вама највероватније да су ратне операције тамо престале 18-ог па Вас питам тих наредних дана?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Немојте ме хватати за реч можда би требало неко да ми помогне, али мислим да је 18. био, некако ми је то остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у сваком случају, није важно да ли је то 18. или неки други датум, али говоримо о том времену, тим данима непосредно по престанку ратних дејстава, да ли се Ви сећате каквих Ваших активности, активности Ваше јединице о којима бисте могли да нам говорите везано за збрињавање ратних заробљеника?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Па видите, ратне заробљенике пре свега људе који су у Вуковару провели сво време ратних дејстава којих је било још и више, они су ратни заробљеници то су цивили који су по престанку тих борбених дејстава изашли из својих склоништа, подрума, кућа и тај део посла колко ја памтим је гардијска јединица обавила пре него што се повукла из Вуковара. Обезбедила је неке аутобусе, људи су неки желели да оду, многи људи који сужелели да оду у Хрватску су враћани зато што их тамо на граници, односно на месту раздвајања нису хтели да прихвате, па је онда део наших јединица био ангажован на томе рецимо један батаљон је био, да не говорим сада који могу да вам кажем то сад више и није тајна. Трећи је био у самом Вуковару, њихов задатак је био да иза гардијских јединица покрију

простор да ту буду и да сачувају тај простор. Рецимо у оквиру тих, вероватно су они помагали тим људима да се припреме итд. да могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас да ли се Ви сећате каквих активности Ваше јединице везано за то? Значи кроз наређења која су стизала на командно место на коме се Ви налазите па да сте Ви евентуално та наређења примали, уписивали у ратне дневнике?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Не знам, можда сам нешто и записао по нечијем наређењу, али ја колико се сећам сем можда безбедносни орган наш то је орган безбедности који директно је потчињен команданту и који је вероватно водио нека своја документа можда он нешто има јер ако су мени нешто дали да запишем махинално ја сам то можда и записао, ако нису онда нисам, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас да ли се сећате, ево данас да ли се сећате?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате каквих активности?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Знам само да су заробљенике прихватили гардијске јединице и да су их отпремале у, ја мислим да ли у Сремску Митровицу или где су их отпремали. Не знам где су се отпремали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите шта Вас питам, непосредно?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Знам само за два, један наш који је био на супротној страни заробљен и једног који је био исто тако наш поручник који је био сво време са њима, је био једну ноћ у команди и преузели су га ујутру и одвели. Он је ваљда пребегао био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ишта везано за предају и збрињавање митничке групе, митничког батаљона?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Они су, тај митнички батаљон је смештен у једном хангару у овом селу Овчара која се помиње у овом ратном дневнику где Ви наводите да је у 23 сата тог 19.11?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Да, то је тако наложено било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одређен за команданта тог села Овчара капетан прве класе Марчек Јан и Марчек Јан нам говори о томе да је ту смештена митничка група и да су сутрадан ваш један војни полицајац командир чете војне полиције, да ли њега знате ко је командовао четом војне полиције?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ја их по лику све знам, а имена не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везмаровић Драган?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Везмаровић јесте, он је најчешће био уз команданта и возио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, он је био командант, командир чете војне полиције па је обезбеђивао итд. и сутрадан их спровео у Митровицу.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Да, е сад шта је он. Војна полиција је код нас најчешће обезбеђивала команду, њена функција јесте да обезбеђује команду, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али су имали и ових задатака то смо ми чули сведочење овде везано за ово, па Вас питам да ли се сад сећате чега?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Командант можда им је дао задатак, ја само знам да је та јединица наша са Овчаре повучена јер је она требала тамо да буде стационарирана, а што не знам. Поштено да вам кажем јер ја сам од оних

људи који прими наређење, одради посао и не пита много. Зато сам и био у команди најчешће тамо иако нисам имао ту функцију у команди високу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ево ово сад у 23:00 тај запис «за команданта села Овчара постављен је капетан прве класе Марчек Јан а за његовог заменика капетан прве класе Дражић Милисав. За команданта села Грабово и села Јакубовац постављен је не знам потпуковник Јовић Милан, а за његовог заменика опет мајор неки Живадиновић Радослав, они су старешине 195. тактичке групе која је стационирана у селу Сотин, Грабово и Јакубовац и претпочињена 80. моторизованој бригади и наредба ће бити уручена сутра у току преподнева?»

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ево овако, када су престала ратна дејства онда је наложено нашој бригади да покрије територију да би се гардијска бригада извукла. Сад не знам да ли се извукла била па смо ми дали тај налог и онда је командант издиктирао ко ће где да се лоцира. Која јединица ће где да се лоцира. Та јединица је против-авиониски ПВО дивизион против-артиљеријски ЛАРД ПВО. Њен командант је био Марчек Јан. Е сад да ли је она тамо била, извршила задатак, командант је имао у виду, био је у контакту с њима, био је на реферисањима ја те детаље, можда имам нешто што сам записао што ми је речено, али све детаље не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О неким другим збрињавањима заробљених итд. Не знате ништа?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за догађаје на Овчари?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Чуо сам за догађаје на Овчари после враћања са Вуковара и ваљда негде из штампе и онда сам питао неке моје колеге и рекли су да се тамо нешто догодило, да је тамо било неких стрељања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то било после? Колико после по Вама?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Можда, дуго после, јер ми, ја док сам био у Вуковару такав податак нити сам чуо нити сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви као референт ове врсте, да ли Ви присуствујете седницама, састанцима команде са Војновићем и начелником штаба?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Присуствујем састанцима штаба ту кад штаб ради, а тамо састанцима са командантима не присуствујем, јер ту присуствује начелник штаба, а начелник штаба је по функцији и заменик команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер потпуковник Војновић, односно пуковник Војновић овде нам је рекао, у овој судници да је он сутрадан по том догађају који се десио да је он обавестио чланове команде итд, на свом командном месту?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ја о догађају који се десио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Можда је обавестио на реферисању вечерњем команданте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него сутрадан изјутра баш буквално сутрадан изјутра је то сазнао ту информацију и одмах је пренео својим члановима команде?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ја мислим да није нашем том оперативном одељењу није. Има тамо још људи који раде, који су радили ја колико знам није. Можда је неке чланове команде обавестио. Пазите да Вам кажем у тим

догађањима ми у команди никада нисмо имали да се покупимо и да нам неко држи предавање него свако је имао неки свој задатак. Ја сам био задужен за приштабске јединице које су у међувремену долазиле у касарну па смо их смештали ту, па смо покушавали да оранизујемо живот, па покушавали да обезбедимо електричну енергију мада су то радили позадински органи али је требало неко да им каже ко ће, где ће, шта ће итд. и на томе сам био мало ангажован. Можда у неком тренутку и нисам увек био ту, разумете. Сад потпуковник Војновић зна ко га је обавестио и може тачно да каже. Испред Негославаца је била та јединица Марчек Јана између Негославаца и до престанка ратних дејстава била лоцирана и Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то уствари то командно место 80. моторизоване, шта је то? Претпостављам да је то нека кућа и да ли је то нека просторија у тој кући?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Командно место је шири појам. Командно место је место где су лоциране команде и приштабске јединице. У Негославцима смо имали једну салу у приватној кући где је постављен био истурени шта ја знам орган везе и имали смо поред нормално командно место односно онај камион са комплетном опремом, везе, то је рецимо командно место. Командно место то је место на коме треба да се све слива везано за команданта. Командно место, значи постоји тај одсек оперативни, постоје начелници служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то све у једној просторији?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Све једна просторија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све у једној просторији, да ли је та просторија у којој Ви боравите?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Па некад боравиш а некад не. Ако је већа гужва, ако има неких других обавеза према некој рецимо јединици артиљеријској онда начелник артиљерије, командант и још неко буде ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас да ли је то просторија у којој Ви уписујете податке у ратни дневник, оперативни дневник итд?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Да. То се не износи из те просторије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да то стално стоји ту?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Не износи се из те просторије јер дође рецимо виши неки старешина и хоће да погледа, а виши старешина мислим по командовању од примера ради Војновића, његов надређени хоће да нешто види он може да види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли ко је Дачић Светислав звани «Лика»?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Дачић је био, сад да не погрешим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миољуб, Дачић Миољуб?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Њега лично знам, он је начелник артиљерије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Артиљерије? Где су они, начелник артиљерије, начелник АБХО, где су они ту у смислу на командно место, зградама, просторијама?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: У тим околним просторијама у тој кући ту су они долазе ту у ту салу кад год треба нешто да се тражи, саопшти, да се, мада су они имали везу и бочно повезани су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате ко је Драги Вукосављевић?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Знам. Драги Вукосављевић је начелник безбедности био у бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он, исто у тој просторији?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Није. Они су увек били одвојено. Они су увек били одвојени и он је у ту просторију долазио и саопштавао оно што је везано за нас ако треба нешто да нам саопшти, а на реферисању командантима батаљона дивизиона. И тај орган је уствари орган којим се бави противничка страна. То је значи обавештајним пословима и безбедносним пословима за јединицу. То је по функцији, по командовању војске и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој просторији је ако сам добро схватио и нека веза, јел тако?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Да, ту је само истурени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки систем везе?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Истурени пункт радио везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, ако је командант негде на терену било где на терену?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Истурени пункт је ту, значи био је телефон и радио веза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може, претпостављам да може, да јави да се предузме нешто?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Док смо били у Негославцима био је у тој просторији, а у команди горе односно доле у Вуковару био је ту и била је веза у самој касарни у којој је био командир везе, чете везе и он је имао тамо још организовану везу шире. Могу само да вам кажем ту је био код те везе, ајде кад смо се дохватили везе, кад смо дошли у Вуковар један телефон који је био једина веза ван те територије са Крагујевцем и могу да вам кажем да сам огромно време ја лично потрошио на везу са породицама, са шта ја знам са Крагујевцем, са официрима који су звали из Крагујевца интересовали се за појединог војника за рањеног војника и тако. Било је ту много провокација, да ли ме разумете и отприлике ту сам потрошио пуно времена и због тога ме је можда командант и задржао ту јер сам, имам тих својстава да могу да смирим човека и тако. Иначе, моје су колеге одлазиле по јединицама, долазили, одлазили и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сведоку ово покажите, овај део. Ја Вас молим да погледате сада ово из ратног дневника тај део, па ми реците да ли је то Ваш рукопис, да ли сте Ви то писали? Јер кажем тај рукопис је онако доста непромењен у целом том дневнику, иако се поред тог описа наводе нека различита имена.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: То је у Негославцима било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само погледајте јел то Ваш рукопис?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Јесте мој рукопис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па можете то сад и прочитати себи, видите да пишете о томе да су заробљене Усташе, отпремљене у Сремску Митровицу?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Неко ми је диктирао, ево ово је диктирао мајор Јанковић, то је његов, мајор Јанковић је био мој надређени ја сам само унео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево сад у циљу подсећања видите да?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ја сам само то написао. Мајор Јанковић је дао тај извештај и ја сам само то уписао он ми је диктирао. У преподневним

часовима затворене Усташе. Усташе сам ставио под знаком навода. Одвежене су у затвор у Сремску Митровицу, то је оно што је он мени рекао. Борбе су вођене само у реону болнице, где се очекује предаја преосталих остатака ЗНГ-и идт. У то време је на ратишту још увек била гардијска јединица испред нас. Мени је он то дао да упишем и вероватно из сазнања која је он имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, па да ли Вас сад то подсећа да?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је ипак било тих активности око збрињавања и поступања са?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Јесте, али мајор Јанковић ми је диктирао али није написао ко је извршио ту радњу, то није написао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ја сам баш то хтела управо сам и одвојила да Вас питам, па само ћу мало још у вези тога. Значи по окончању тих ратних дејстава види се из Вашег дневника да сте Ви забележили ово сада што сте рекли. Ја сам Вас само хтела питати јесте ли имали нека сазнања уопште о постојању заробљеника људи који треба да се одвезу негде, да се замене, где се они налазе, пошто пишете овде о томе, да ли сте имали информацију?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Било је још неких интервенција да ли сам негде нешто записао не знам, не могу сад да се сетим усмених да се нека група превезе тамо или овамо, знате како је кад из једног града изађе велики, ја сам се био изненадио колико тог народа има.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Добро, али овде сте опередили, овде није народ овде сте се определили о коме се ради. Да ли сте имали сазнања где се ти људи налазе пре него што треба да то буду одвежени, како сте написали?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јесте ли имали информацију?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Нисам, само сам знао да кад смо дошли у касарну Вуковар да је ту било још неких затвореника које су, да ли органи безбедности, ја мислим да су то били органи безбедности гардијске бригаде који су требали да их пребаце, чуо сам то.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Из касарне?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Из касарне Вуковар у Сремску Митровицу.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли се спомињало још неко место где су неки људи окупљани или где су смештани до тог одвожења пошто кажем Вам пишете о томе, да ли се спомињало где се ти људи налазе, рецимо има пуно људи ту и ту испред болнице, испред касарне или не знам на неком другом месту, да ли се спомињало место где се људи налазе?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Не, не знам да ли сам нешто записао, верујте ми моја сазнања су била таква каква су, нешто сам писао што су људи диктирали, нешто сам сам писао.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли знате шта је било са тим људима, да ли су одвежени, имате ли даље информације о њима?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Немам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Овде сте ставили овај датум 19.11. јел би то био датум, овај мало пре што сте читали део, јел би тај био датум кад се то догодило, затворене усташе?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ми смо вероватно били још у Негославцима. Испред нас су биле гардијске бригаде и имали смо ми неку јединицу у самој, две јединице смо имали у самом Вуковару.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не, ја Вас нешто друго питам, а да ли сте Ви чули за Овчару независно од овог догађаја, да ли сте чули док сте тамо били за место у оквиру ту у близини које се зове Овчара или Грабово, пошто сте били у близини смештени?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Нисам, ја лично нисам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ништа немате уопште сазнања шта је Овчара у то време, шта се ту догађа?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Нисам ја сам тек после сазнао да је то пољопривредно добро.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Е то Вас питам, неvezано за догађај који се десио?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Тада нисам знао.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Нити знате да је ту уопште било неко окупљање људи или било шта слично, неvezано само за овај баш догађај спорни, него за нека ранија дешавања?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: То ја нисам знао.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: У том периоду ништа се није спомињало? Нико није реферисао кад је долазио овај штаб информације да се нешто дешава?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Могуће да су реферисали команданти.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да сте Ви били, у Вашем присуству да сте Ви то чули?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: У мом присуству нису, могуће да су реферисали команданти.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: То, мислим да нисте чули пошто кажете да је ту била једна просторија, да сте сви били ту да Ви немате, не баш непосредно сазнања, али да сте чули да је неко причао о томе, да спомиње неке догађаје?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Не. Могуће да сам нешто записао ако ми је неко нешто издиктирао, разумете. То је у обавези да прочита и потписује односно да прегледа командант бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћу Вам прочитати, то је 18.11. у 18 сати, па је онда више тих тачака, задатака. Један од њих је овакав, мислим у циљу Вашег подсећања: «Команда 80. моторизоване бригаде ЧВП, чета војне полиције о ЧВ и део ЧВ», дакле део чете везе, «ангажовани на отпремању и чувању заробљених «Усташа» од 14 часова па све до њиховог транспорта који се очекује сутра. Привремени затвор је хангар у реону Овчара»?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Могуће да ми је неко то издиктирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево стоји овде у овој рубрици потпуковник Војновић? У овој рубрици 4?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Онда је он то издиктирао, ја сам уписао, али нисам регистровао. Пазите ако стоји потпуковник Војновић онда је он то

наложио да упишем, ја сам уписао, нисам регистровао. Знате како је тих догађаја је имало море, свашта и човек у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Сведок је рекао у једном тренутку да колико је њему познато та лица која он не би звао ратним заробљеницима него лицима који излазе из Вуковара који су ту боравили до тада, цивили итд. да је то ишло у ингеренцији гардијске бригаде, па онда говори о томе да су они пребацивани не знам Митровица, Хрватска?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Не, нису ти, извињавам се. Ти људи су одвожени у оним правцима куда су желели да иду. Велика већина је отишла у Сремску Митровицу тамо ваљда у неку халу, шта ја знам. Неки су одлазили у Винковце, неки су одлазили, да ли су одлазили у правцу тамо Осигека, сад не знам тачно, да ли ме разумете, одвожено је аутобусима и ти људи су одлазили према својим опредељењима то је рецимо у надлежности било гардијске бригаде, она је то организовака, организовала аутобусе итд. тако да су то моја сазнања, а сазнања да су ратни заробљеници одвожени у Митровицу да не буде забуне, ако сам могао да појасним.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ова лица која је он тамо у том дневнику назива «Усташе» и не знам «ЗНГ», да ли зна шта је њихово одредиште, куда они иду?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ја то нисам знао јер знао сам од оних прича понекад неко је рекао да су у Митровицу одвежени, можда неки орган безбедности или командант немам појма, ако је то, али то је било у надлежности то је радила гардијска бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево ја сам Вам предочио да није? Митничка група коју Ви овде такође, ево Ви говорите, ово што сте уписали то је митничка група јер претходно има једна белешка па ево сад ћу Вам рећи. Претходно има једна белешка тог 18.11. «Направљена је предаја усташких снага из реона Митнице и итд. из реона Митнице 18.11. у 18 сати», белешка у овом дневнику. Након тога иде ово да је хангар, село Овчара, односно на реону Овчара итд.?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Неко ми је издиктирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вам кажем, предочих мало пре да је капетан Везмаровић овде нама рекао и није спорно, то је потврдио и потпуковник Војновић да је он обезбеђивао то, да је он то обезбеђивао, ево то и овде стоји да је команда чета војне полиције и чета везе, значи комплетна команда Ваше значи 80. бригаде а ту си и онај начелник артиљерије и начелник АБХО итд., они су дакле, Ваше бригада не гардијска, они су обезбеђивали сутрадан, Ви кажете очекује се пребацивање у Митровицу и заиста сутрадан пребачени у Митровицу?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Могуће, не могу сада да кажем да није и записао сам значи неко ми је. Јел пише ту ко ми је издиктирао тај закључак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуковник Војновић, рецимо овај део.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Он ми је вероватно то рекао да упишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуковник Војновић, ово везано о томе да је направљена предаја усташких снага итд., у 12 сати Ви сте написали то, не написали него Ви сте у овој рубрици

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Неко ми је јавио вероватно, не знам. Не могу сад да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше презиме, капетан прве класе Премовић?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Видите и сами да је то, да сам ја то писао и свуда сам писао кик. Премовић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче, Ви сте предпочавали само тај ратни дневник, ја сам службеним путем као и Ви што сте прибавили тај ратни дневник ја сам прибавио службеним путем и оперативни дневник 80.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте службеним путем успели да прибавите оперативни дневник? Ми тражимо оперативни дневник, ратни дневник смо добили, он је у спису и мислим да смо ископирали дали за ову како се каже за гардијску бригаду и за 80. моторизовану али тактичко-опертивни дневник 80. моторизоване бригаде ми нисмо добили, још нисмо добили, тражили смо то. У спису предмета је већ колико не знам ни ја заиста. Добро. Не у спису предмета је већ ја мислим да има месец дана и више па није никакав проблем да ископирамо.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Ако дозволите видим да се тужилац припрема да поставља питања из оперативног дневника за који заиста не знамо ни веће ни ми да постоји, ако ће се користити у испитивању ја молим да се прво достави одбрани макар се направила пауза од пола сата, па да онда наставимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Нисам завршио ни са питањем.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Тужилац је почео са податком да тај дневник постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду браниоче, разумели смо се. Кажите колега тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Па наравно да нећу ја да кријем ништа. Значи ја сам службеним путем тражио и добио, ја сам мислио да сте Ви то ражили, и добили и да ћете данас предпочити. Ја то имам. Имам га у копији, ја то могу да приложим Вама, Ви питајте да ли је то његов рукопис, да ли је он то сачињавао, ко су та лица и податке, ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте копију тога тужиоче, ако сте Ви то прибавили дајте то нама па ћемо питати сведока који је ту, а само у овом смислу наравно. Да видим 9.11. почиње са 9.11.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Од 9.11. до 14.01, добро Ви погледајте уосталом предпочите, питајте итд. да ли је то његов рукопис да ли је он то сачињавао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, врло је сличан, оверен печатом од Војног архива. Добро. Од њих смо добили и овај први. Господине Премовићу погледајте сад ево ово друго писмено па нам само реците има ли Вас ту, Вашег рукописа и Ваших констатација?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ово је мој рукопис. Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видео сам ту на неколико места се и наводи Вашег презиме?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Мој рукопис, овде сам писао шта је, мој рукопис. Кажем Вам ја сам ту био референт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли ово тужиоче дајете нама у виду копије да прикључимо судском спису?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колеге браниоци ја сам сагласан са тим да ово ископирамо и да вам дамо прије евентуалних нових питања сведоку, а да га и

ми имамо, да видимо и ми. Нећемо отпустити сведока него ћемо направити паузу у том смислу па ћемо и ми мало са тим да се упознамо. Тако ћемо урадити. 10:37, пола сата паузе.

Настављено у 11,30 након паузе ради одмора.

Ова пауза је потрајала нешто дуже зато што смо господину Вујовићу дали оне истраге у ПДФ формату, утврдили смо да ми немамо доказа господине Вујовићу да смо Вам то уручили, мада сад то није ни важно, битно је да то имате. Да ли су сви браниоци у међувремену добили ове копије у овој паузи, па да наставимо са саслушањем сведока Премовића.

Наставља се са саслушањем сведока Премовић Вукашина.

Господине Премовићу, ево сад овде значи оперативни дневник 80. моторизоване бригаде само нас занима овај датум 20.11.1991. има више белешки. «У 16 сати командант бригаде тражи да се одреде смене старешина ради чувања заробљених ЗНГ за које је ангажована чета војне полиције» и не могу да прочитам ко још ...»одред команде бригаде» и тако некако, и официри у праву сте колега, и официри команде тако је, и официри команде бригаде па се уклапа у ону причу Дачића и осталих. Потпуковник Видаковић је у овој рубрици поред ове белешке 16 сати.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Видаковић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ко је Видаковић или Војновић? Војновић, да тако је?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Видаковића било их је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војновић, шта то значи, да ли можете нешто ближе да нам кажете о томе како је стигло то наређење?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: То ми је можда дао налог да запишем он је можда дао усмени налог, могу да погледам само па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ево ја ћу само ту сигнирати то и сигнираћу следећу ставку, она је већ и обележена, ова 16 је на следећем листу је 22,35 па погледајте обе те?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ја сам бележио оно што ми се каже. Командант бригаде тражи да се одреде смене старешина ради чувања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заробљених ЗНГ и МУП-оваца ваљда?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Добро и за то је ангажована чета војне полиције и официри команде бригаде, то је потпуковник Војновић наложио да запишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас то и на шта подсећа, да ли нам можете било шта рећи ближе о околностима под којима се то дешава, да ли је то лично непосредно било његово наређење ту на командном месту или је пренето од некога или било шта слично?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Могуће да је рекао тамо у тој сали да сам ја то записао. Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могуће такво наређење да он изда иако није ту, није на командном месту него је рецимо тамо на месту дешавања па да то дође?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Могао је да ми издиктира и са терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да терена том радио везом или?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Не радио још увек смо користили жичану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не радио, него телефоном?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Могао је да издиктира, ја се нешто не сећам али је могао да издиктира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајте онда прочитајте на следећој тој страни, следећу ту белешку време је њено 22:35?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: У реону Овчара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из реона Овчара?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Повучено је обезбеђење логора ЗНГ-и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заробљених ЗНГ?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Дужност преузимају вуковарски територијалци. Чета војне полиције и дежурни органи из команде бригаде су се вратили у Негославце на командно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и овде сте у потпису Ви?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Па вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево погледајте рубрика 4 шта то значи, ко Вам је наложио да тако што забележите?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Па вероватно, па ево овде потпуковник Војновић дао овај налог вероватно је он то исто издиктирао. Вероватно, нисам записао да су повучени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате Ви уопште таквог нечег?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: 22:35 то је ми је вероватно неко рекао да запишем или су се они вратили па је могао је да ми каже само командант, начелник штаба, само да вам кажем и мој непосредни, претпостављени у том одељење мајор Душко Јанковић. Неко ми је сигурно рекао да то запишем али моја грешка што нисам написао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете се Снежо вратити, нек остане то ту код сведока евентуално, а занима ме ово. Да ли се дакле, да ли Вас то на нешто подсећа, да ли се евентуално сад кад извршите, ево прочитасте ове белешке које сте неспорно Ви написали, да ли Вас то можда асоцира, враћа Вас сећањем да нам било шта ближе о томе можете рећи, то Вас питам?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Мене је вратило сећање да су ту дужност преузели ови органи територијалне одбране, односно, ајд да се сетим, то је био одред територијалне одбране негде ваљда са Петрове Горе, али има неки специфичан назив, Супо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суподерица?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Суподерица. Мислим да су они. Не знам тачно, јер они знате како, тад први пут се ступа у контакт са њима колико ја, можда су и раније ја сад не знам неко садејство су имали, али тад па надаље вероватно је везу са њима требао да има командант, јер оног тренутка кад ми смо остали као јединица на терену а друга се повлачи она која је била над нама надређена, разумете, онда полако преузима, само не знам који је ово датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 20.11. то је 20.11?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: То је тај прелазни део кад су почеле повлачење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према овоме, јер ево следећа белешка је 21.11. у 7 сати не знам ни ја, па у 8, па у 9:15, шта се све не бележи, али нас занимају ове две ствари?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ово је и сто радио мој колега који је исто резервни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи ово време? Ви сте ту уписали 22:35, да ли то значи да је то време када сте Ви то забележили, када сте добили наредбу?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Време бележене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: то је време када Ви то бележите?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Не, када сам ја дошао до сазнања шта треба да забележим, то је време то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви то време бележите, добро?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Знате како, поред других послова то се прибележи и идемо, нешто друго радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли по Вашем сећању, да ли иза ових белешки оваквих радите или радили се и какве друге писмене посебне наредбе?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Сви органи раде, органи команде по својој линији руковођења, рецимо командант батаљона даје неке наредбе опште конкретно дају потчињеним јединицама рецимо остварује наредбе преко начелника служби, начелника артиљерије, начелника инжеџерије, начелника АБХ-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите овако: «22:35 из реона Овчаре повучено је обезбеђење логора заробљеник ЗНГ-и», да ли дакле, да ли сад?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ово је констатација. То је моја грешка само што нисам написао избор ако има грешка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је констатација? Добро, али се након овога ту на командном месту у том Вашем сектору служби сачињавају и писмене наредбе да се дакле да и нека писмена наредба управо томе о повлачењу или је то довољно овако? Да ли се сећате да што?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Некад је довољна усмена наредба некад смо и писали наредбе. Кад има времена пишу се наредбе, кад нема времена не пише се ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се тако што везано за ово?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Не сећам се да сам имао писану наредбу, али је неоспорно да сам је записао, да се то тако и десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања молим?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Само ја се извињавам ово после је писао мој колега Ристић, вероватно сам ја ту ноћ, после те ноћи отишао мало на одмор или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, након овога ово више није Ваш рукопис и заиста се примети разлика, добро.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: то је исто цивилно лице, резервни старешина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капетан прве класе такође?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Сада је сведок поменуо да има сазнања везано за ово што сте Ви њему предочили 20.11, 22:35, па онај део у коме говорите о вуковарским територијалцима онда он поближе објашњава неки одред, те Петрова Гора, Лева суподерица, д али зна нешто лично коме или којем представнику тих јединица је то извршено предавање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао Суподерица, рекао је Суподер па кад сам ја допунио са Суподерица рекао је да, тако да, слажем се.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ако могу да помогнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је суштина питања у овоме господине Премовићу?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ја се сада присећам тих јединица, Петрова Гора или то Суподерица што сам прочитао и у новинама ја, да ли ме разумете. То се помиње, сад тренутно, тад нисам ни знао како се зове, само сам рекао територијалци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само реците Ви?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: То је моје мишљење, пазите да Вам кажем, ако могу да помогнем, ја не желим ништа да ни да скријем ни да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у обавези да све по сећању, дакле чега се сећате да нам кажете, ништа не смете прећутати.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ја сам овако записао, значи да ја тада нисам имао сазнања која је то јединица, територијална јединица, шта сам записао чекајте још једанпут. Вуковарски територијалци, то значи они који су били на страни ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да су дужност преузели вуковарски територијалци?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Да, то су територијалци који су били на страни ЈНА у том сукобу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е то Ваше сећање о томе јел то Суподерица није заиста сведок рекао ни лева ни десна, тужилац Вас пита, заменик тужиоца Вас пита нешто друго, да ли се сећате именом и презименом коме, значи вуковарски територијалци то је доста онако широк појам, да ли је то конкретно неке неким људима под именом и презименом?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тога не сећате, добро?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Можда сам негде нешто записао, па има конкретно, да ли ме разумете. Ја се у овом тренутку не сећам, толике године су прошле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче, ја бих молио, пошто сте Ви предочили два сегмента који сте сматрали за потребно, ја бих предложио да окренете, да предочите 18.11.1991, 14:10, то је ајд да кажем као друга страна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја то са овога јако лоше читам, али добро. Да ли сте нашли? То је значи друга страна?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: 11:00.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 14:10?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: 14:10?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Пробајте то: «наређено је да се построје»?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: «Сви официри бригаде и део војника и чета везе као и чета војне полиције. Били су отишли, чета везе и чета војне полиције, део војника чете веза и чете војне полиције били су отишли».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Не, сви су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: то је ипак Ваш рукопис па Вас молимо да пробате?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Сви су отишли. Чета војне полиције и чета везе мисли се на њих да су отишли на фарму Овчара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Не отишли него обишли, ово је «б» а не «т».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите сведока да прочита, то је његов рукопис.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ево ја могу да прочитам а Ви реците да ли сам добро прочитао?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ајде помозите ми пошто сте Ви вероватно то гледали мало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Колико ја видим, је ли «Наређено је да се построје сви официри бригаде и део војника прве чете везе као и чете војне полиције. Сви су обишли и фарму Овчара у Вуковару са задатком да се формира логор за прихват заробљеника заробљених припадника ЗНГ и МУП-а Хрватске».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из реона Митнице?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Из реона Митнице, да ли му је то познато?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Вероватно сви ће отишли, ако сам то лоше написао да формирају кад нешто треба да формирају онда сам вероватно тако мислио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Питање је да ли има сазнања да су официри обилазили све то претходно, гледали које ће место узети за ту локацију и да ли зна нешто о томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо оно питање, било шта ближе везано за ову констатацију у дневнику, по Вашем сећању наравно?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Да ли сам овде написао извор, нисам, Војновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Војновић?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: То значи оно што је он рекао ја сам записао, наредио, ја сам записао. Смисао, да покушам да помогнем смисао ако могу. Наређено да се построје сви официри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ако се сећате сад било чега везано за ту белешку?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ја се не сећам да је било неко постројавање, вероватно је он, такав му је мало је он слободнији војник хоћу да кажем Војновић, народски је, командује мирније и могуће да је рекао постројити и повести да се формира нешто и тако, ако може смисао да помогне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: А ово следеће у 16 часова што је он писао, то да не читам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, прва група, сад следеће то, или прву групу је ли?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Прва група?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Са 10-ак Усташа је стављено у притвор довежено је још стотинак за команданта логора одређен је потпуковник Раде Даниловић, а у обезбеђењу су учествовале скоро све старешине команде бригаде», тако?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Тако сам записао, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово у напомени или која је то рубрика? Има једна белешка?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: «Вуковар је ослобођен и у 11 сати, у 11 часова».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Престала дејства?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Престала дејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, 11, то је 11, а не 15, не 19, то је 11 по Вама, можда 12?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Можда је 12, ја се извињавам али некада и свој рукопис не могу да читам нажалост.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Јел се сећа нечега ближег везано за ово сачињавање белешке, то је он очигледно у примедби?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Знате како, ја сам писао много, некада сам писао да се то лако може прочитати, некада видели сте и сами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Премовићу ово сад што сад читамо заједно са Вама има двојаку сврху. Прво то сте Ви писали, па нам на тај начин помажете да ми то прочитамо и друга сврха је тога да Вас евентуално подсети пошто се Ви очигледно и рекли сте нам не сећате се уопште да Вас подсети можда на околности под којима је дошло до сачињења те белешке, можда да дате нека шира објашњења итд?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Добро је да сам ипак писао ко је ово са стране давао наређења и тако, могло је да се деси да нешто и не напишем. Ова констатација са стране, али не знам што је овде стављено. Овде пише 16 сати, а овде пише 12 сати, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда сте Ви касно сазнали?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Не, нисам касно сазнао, да Вам кажем, кад су престала борбена дејства тада је умукло све и то не може да, то је цео регион могао да тамо ко је био он је знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче само још једно то је 21.11.1991. 7 изјутра, то је очигледно да је то Ристић како каже сведок сачинио то другачији је рукопис, да.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: 21.11.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Па то могу и да прочитам, да видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20.11?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: 21.11. да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 21, да, па рекао је то ово више не сачињава он?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Добро, па нека нам каже каква су му сазнања везана за то прочитајте му то, садржај тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се сећа? Можете Ви да прочитате господине Премовићу? Дакле, ту следећу белешку практично прву сачињену дана 21.11. «ноћ протекла мирно, артиљерија није дејствовала у току ноћи између 0:03 и 4 на положаје»?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: У реону Борово, Грабово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Грабово, отварана је ватра из пешадијског наоружања. Јединица је одговорила ватром из пешадијског наоружања и испалене су три ТФ гранате око 6 сати пуцало, пуцало се из снајпера на исте положаје. Обавешава потпуковник Бешевић», е да ли знате што о томе, то Вас пита заменик тужиоца? Нисте Ви ово сачинил, али добро?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Какве су то борбе вођене тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта о томе?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Не знам, али је вероватно Бешевић јавио Ристићу шта се дешава и он је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нећемо претпоставке, никакве претпоставке него да ли Ви се сећате евентуално. Значи 18. су престала борбена дејства и сад имате ову белешку у дневнику?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Било је још појединачних случајева отпора али су то појединачни случајеви. Колко ја знам тамо је био један правац који није затворен који је пуштен да може да се иде туда. Мени никад нико није рекао да могу људи да се извлаче они који не желе да се предају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања молим?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ја сам овде нешто забележио али нисам сигуран да ли сам тачно забележио. То да је један део крагујевачке бригаде био потчињен новосадском корпусу, да ли је то тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Јесте.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Мене не интересује тај новосадски корпус, него ме интересује да ли је потпуковник Војновић, Ви, потпуковник Даниловић, јесте ли Ви били у гардијској бригади или у оперативној групи «Југ»?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: А тај батаљон први који је први мобилисан из Крагујевца био је претпочињен новосадском корпусу и био је у реону.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли познајете Драгог Вукосављевића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Шта је рекао, јел познаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Познајем.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли сте некада чули неку расправу, неки разговор између Марчека и Вукосављевића с једне стране и Војновића с друге о заробљеницима, о стању на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питали смо га, суштински смо ми њега питали, нема никаквих сазнања.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: И када реферише овај орган безбедности ја нисам био присутан никада.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Због чега Ви водите овај дневник до 20. у 22:35, а од 21. од 7 сати води га Ристић, због чега то? Због чега Ристић?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Знате шта ја сам био на дежурству, после тога ме заменио Ристић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него наредни дан, па Ви рекосте вероватно сте отишли на одмор?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Вероватно, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Добро.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Не зна разлог због чега Ристић баш тај дан? Добро. У односу на штаб Ваш у Негославцима, колико је удаљен штаб Мркшића команданта оперативне групе «Југ»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако прво знате где је штаб командно место?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ја нисам знао где је штаб, то је знао командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви нисте знали?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Не. Можете да ми кажете ја ћу да кажем колико је удаљен пошто ја познајем мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па претпостављамо да таква командна места баш нису обнародована превише да пуно људи зна за њих?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Па и наше командно место није било.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Друго питање у вези с тим је да ли је присуствовао тим састанцима у штабу које води Војновић, јел сте присуствовали?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Не. Пазите кад се од мене тражи да нешто им спремим евентуално фотокопирам, дам, прибележим ја присуствујем, кад не он је са својим командантима мени после каже шта да забележим.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Мене сад занима да ли је на тим састанцима којима је он присуствовао било Марчек, било Вукосављевић, било шта говорили о заробљеницима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питали смо га колега чак и оно предочавање типа Војновићевих тврдњи да је обавестио сутрадан команду бригаде па је сведок рекао што је рекао, немојте да понављамо.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је, ово није јасно, он има ту негде са стране у напоменама пише његово име да је он то водио али мене интересује јели и то што је он забележио сачувао, да ли је он нешто сам индивидуално самостално бележио, не да чује, не телеграм, не телефон, него да је сам нешто бележио у овај оперативни дневник, нека своја запажања лично јер овде пише он а он је објаснио да му је неко јавио?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да сте суштински на то одговорили, али објасните?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Још једном да одговорим. Оперативац пише оно што му се наложи. Референт нема право одлучивања, ја сам некада био командант батаљона пре тога и тад сам имао право одлучивања, сад не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јасно. Даље питања молим? Колеге браниоци? Пардон.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Ратни дневник се завршава са датумом 19.11. претпостављам али да питамо сведока кад је већ ту, претпостављам да се он води и после тог датума?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: У миру се ратни дневник не води. Не знам можда смо водили неки дневник, ја сад ајд да се сетим, ратни дневник се води кад суратна дејства, а све ово, овај оперативни дневник се води све време док јединица дејствује.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Значи да је ово највероватније последња страница дневника? Јесте?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Верујте ми не могу да се закунем, али мислим да би тако требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Још једно питање. Ја нисам мжда био довољно сконцентрисан, да ли је сведоку предочен исказ команданта 80. моторизоване бригаде и то у оном делу у којем је командант бригаде рекао да су имали састанак око 7 часова ујутру на коме је реферисано и о злочину?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочено. Даље молим питања? Колеге браниоци?

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Сведок је у оперативном дневнику констатовао да је Јан Марчек постављен за команданта Села Овчара и говори ту о командантима села Грабова и Јакубовца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је и у оперативном пошто у ратном то стоји, али значи и у оперативном? Која то белешка само?

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: То је белешка од 23:00, 19.11. предзадња страна судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја то немам. 19.11, 23:00?

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: 19.11, 23:00.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, командант је наредио. За команданта места Села Овчара поставити Марчек Јана, ваљда капетана прве класе, команданта ЛАРД ПВО, а за његовог заменика капетана прве класе Дражић Милицава. Јел читате то?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: У колико сати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 23:00?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ја имам 17, 18. па 19.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Следећа страна у 23. Командант је наредио да се за команданта места Овчара поставити Марчек Јана команданта ЛАРД-а ПВО а за његовог заменика капетана прве класе Дражић Милицава. За команданта места Село Грабово и Село Јакубово, Јакубовац тачно, поставити потпуковника Јовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуковника Јовића.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Потпуковника Јовића и мајора Живадиновића и сам тај текст није ни споран толико.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: То је једна група тенковска је била тамо и тако је наложено.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Није суштина тог питања. Даље, стоји до 23:30 наредбе откуцане, потписане и биће уручене сутра ујутру рано, е сад мене занима да ли те наредбе, да ли он има знање те наредбе о којима говоре носе датум 19. или 20. које су издате 19.11?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел видите ову следећу констатацију господине Премовићу у 23:30 до 23:30 наредбе откуцане и потписане и биће уручене сутра ујутру рано?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Кад се неко постави за команданта места или команданта нечега он мора да има документ на основу чега он тамо кад се појави пред неким ко је тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према овим констатацијама ко је сачинио сад те наредбе у писменом облику, јер Ви сте овде констатовали да су 23:30 и откуцане и потписане?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Могуће је ја не знам можда сам ја, али нешто се не сећам, могуће мајор Јанковић који је мој шеф, могуће је да је потпуковник Даниловић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви сећате тих наредби?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ја лично не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Можда сам их ја написао али се не сећам. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад бранлац Вас је то питао па сад мало остаје проблематично ако је овде уписано да су оне до 23:30?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Оне морају да буду уз саставни део документације која постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Премовићу ако је овде уписано да су оне и откуцане и потписане до 23:30 бранилац Вас пита да ли оне носе датум 19.11. или 20.11?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: 19. у сваком случају јер можда нису само уручене, уручене су можда сутра ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро и стоји ту да ће бити уручене сутра ујутро? Добро.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ја се извињавам, али сигурно је 19. кад је наређено кад су откуцане, овде каже да су откуцане, према томе носе тај датум, та констатација мислим да је неспорна с моје стране.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Судија ја Вас молим да предпочите ја сам то доставио као доказни предлог додуше Ви нисте одлучили о томе, управо ове две наредбе о којима говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте приложили уз онај поднесак и тражили сте да се то затражи од, па смо ми то тражили и нисмо добили, али ево.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Ја бих само, али бих Вас замолио да предпочите сведоку да ли садржина његовог извештаја одговара тим наредбама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте сад ове две наредбе господине Премовићу? Нећемо правити поново паузу, да искористимо присуство сведока сад, то ћемо добити ми није то спорно добићемо ми то накнадно. То је тражено само да видимо да ли ово садржински одговара ономе што је он констатовао у овом дневнику, ништа друго.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Формирати команду Село Овчара за командата села постављам капетана Марчек Јана и његовог заменика Дражића, на наведеном месту организовати власт у складу са Правилником службе оружаних снага одговарајуће одредбе које се односе на гарнизонску и стражарску службу. Преузети све мере, то се мисли на јединицу, о спречавања упада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате све читати, погледајте дакле?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ја вероватно нисам куцао, ја не куцам него вероватно нисам ја писао да би онај откуцао ово, мало ја другачије пишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте то на документ камеру, ја молим режију да укључи документ камеру. Снежо ставите ту наредбу.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: А уписано је, заведено је 20.11, то сам ја завео види се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овде стоји у овом дневнику да су до 23:30, 19.11. откуцане и потписане?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Оне су откуцане али ујутру кад сам их уручио ја сам и завео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У те деловодне неке протоколе?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Дабоме, у деловодне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћемо добити ту једну и нашим мониторима.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Чини ми се да је то мој рукопис горе што је заведено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наставите браниоче?

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Дакле, сведок је на претходно питање одговорио да те наредбе у складу са оперативним дневником би требале да носе односно носе датум 19. а на овим наредбама које очигледно одговарају садржини о којој он говори носе датум 20.11. и моје питање је да ли сведок примећује да је

на овим наредбама додуше то се не види на графоскопу, да је вршена корекција датума, односно у заглављу где стоји датум да је нешто брисано?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Јел могу да погледам још једном, то нисам обратио пажњу на то?

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Само да ли примећује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па примећујемо и ми да је то нешто брисано па поново писано, како не, ево види се?

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Ја не видим можда због.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Нешто јесте брисано али не знам што.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: У реду, немам више питања.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Али има овамо иза једнице има неки траг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Господине Премовићу да ли сам Вас добро схватио?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Знате шта је ово, ово је вероватно на оригиналу има онај како се то зове коректор, не коректор него преко је повучено бојом неком, није фломастер него онај маркер, ово је маркер повучен маркер преко овога, то је неко гледао неко ко је читао гледао он је повукао маркер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам ово само, ово доле је фломастер, реците нам ово ако сам Вас добро схватио, то горе је Ваш рукопис?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ово је мој рукопис горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 32-1, 20.11, то је Ваш рукопис, добро?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Јесте, могуће да сам га завео можда не знам кад сам га завео, али ово што се види тамно ово је маркер повучен, неко је гледао па је повукао маркер, није брисање него маркер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да ја погледам.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Пазите да Вам кажем јер брисање је мало другачије оно би ишло лево, десно, а овде видите да је равно, тачно маркер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Онај бледи маркер. У оригиналу кад будете, ја се извињавам, ако имате услова да видите у оригиналу се то види шта је. Ја претпостављам да је маркер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово бисте браниоче уз поднесак сте Ви тако да ћемо Вам вратити јер сте Ви то заиста уз онај поднесак кад сте образложили те доказне предлоге приложили сте и то, тако да то имамо у спису предмета уз овај поднесак браниоца Петрушића. Јел има потребе да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво колега Заклан.

АДВ. ВУКОТИЋ ВОЈИСЛАВ: Извињавам се.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Само једно питање, Ви сте га питали нешто око тога председнице, а ја бих мало то није ми баш јасно било. Сведок је рекао да ови, ово бележење каса, каже да то не мора бити баш тог тренутка потврђено и урађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је рекао да је то тренутак када је он добио наредбу да убележи.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Када је он добио наредбу, да ми објасни ово 20.11, 16 часова, командант тражи значи Војновић пуковник тражи да се одреди смена старешина ради чувања заробљеника на Овчари, да ли то значи да је након тога одређена смена и извршена смена, после 16 часова, да ли је прво издато наређење па извршење, шта то значи, да ли је то после 16 часова, каква је

пракса била пошто не знам шта то значи оно 16 часова, шта то значи у смилу временски, прво иде наредба па извршење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да нам је то свима јасно?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Не може бити у 16 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да нам је свима овде јасно да је то редослед?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Па не знам да ли је, знам ја шта је. Исто такође и датум и овај час 22:35 повучено је обезбеђење са Овчаре, јел то повучено тада у 22:35 или касније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако ја сведока схватам, добро браниоче, мислим ево сведок ће сада даме коригује, то је тренутак када он прима наредбу да то забележи и то време је то време, да ли је то и заиста тада?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Па добро сада ја питам сведока, ја не бих хтео коментар.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ајте још једном да чујем и ја ако могу да помогнем.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Није одговорио, то је остало неразјашњено не знам из којих разлога, а то је клуцијално битно. Морамо му предочавати исказе, исказе других свдока у односу на Везмаровића и ови остали да су се повукли око 14 часова, овде пише у 22:35. Све је било у току отворено говоримо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није, није то тако предочавање за овог сведока који је очигледно ограничених сећања.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Хоћу да знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Ово можете узети као коментар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, дозволићу сведоку иако сматрам да је сведок на то одговорио и објаснио и мислим да је већини овде јасно. Дозволићу сведоку да поново појасни, сам је показао жељу у том смислу. Изволите.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Реците где да тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема шта да тражите, ако сте Ви уписали време 16 сати, ако сте Ви уписали време 23 сата, ако сте уписали време 22 сата и 35 минута, шта то значи? Шта то значи?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ја сам записао јер такво ми је било сазнање да командант тражи да се одреде смене старешина ради чувања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не то, господине Премовићу не занима нас то принципијално, Ви уписујете време 16 сати, уписујете време 23 сата?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Некада се то време погоди када ту директно се нареди, ја упишем, а некада га упишем у сазнању кад сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чим сазнате?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Дабоме, а у документу који иде уз нешто има тамо тачно време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А и питали смо га како је добио то наређење, па онда не може ни да се изјасни да ли је наређење добио непосредно од команданта ту или је то било посебно. Добро. Даље молим, колега Вукотић?

АДВ. ВУКОТИЋ ВОЈИСЛАВ: Мене занима, а везано је за ову белешку од 20.11. за време значи 22:35, има ли сведок доиста било каквог сазнања о чињеници која је констатована у овој белешци да се обезбеђење и официри вратили у Негославце на командно место?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам то сведока питао.

АДВ. ВУКОТИЋ ВОЈИСЛАВ: Јесте колега дотакао то време, али да ли уопште има било каквих сазнања о времену њиховог повратка, врло је битно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо сведока браниоче везано за то и он ништа ближе није могао да каже. Ево бранилац Вас пита, уствари јел сте Ви приметили?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Они врате и иду одмах на одмор у собу, некада оду на ручак, мени се нико није јављао, они су се јављали свом старешини, разумете. Ја забележим оно што ми се или каже или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, али сад ову белешку да искористимо као подсећање за Вас, значи да Вам се врати сећање па је то оно што Вас пита бранилац и ја сам Вас то мало пре питао, да ли се сад Вама враћа сећање евентуално у смислу да сте тамо видели да су се људи неки вратили, команда, старешине итд. или је то потпуно ван Вашег сећања, то је оно?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Људи су долазили сваки дан по неколико пута, нека група, откуд би ја сад могао да вам одговорим. Ја се извињавам али стварно не могу да вам одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, молим?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Код овог оперативног дневника, да се вратимо на 18.11.1991. године 18 часова. Тамо каже послат извештај команди корпуса и објашњења о паду Вуковара и детаљима предаје Усташа наређено је даноноћно дежурство на фарми Овчара. Ко је дао наређење и да ли то даноноћно дежурство треба да обави 80. моторизована бригада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је заиста тако?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Иванић, да се присетим ко беше Иванић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ишта ближе о томе можете да нам кажете, ето то је оно што Вас пита бранилац?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Па вероватно тај извештај постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Крагујевац?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Крагујевцу у корпусу?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Да, зато је то кик. Иванић он је тамо, не кик. Иванић да се сетим ко је кик. Иванић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питање је неко друго, ево сад сте ово прочитали, прочитао је то бранилац, да ли Вас то шта подсећа да нам што ближе кажете о томе, пре свега ко је наредио то тако даноножно дежурство?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: И ко треба да обавито даноножно дежурство?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко треба да га обави?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: То наређује командант у свом задатку, а одређује га вероватно онај, не вероватно него неко ко је задужен за тај реон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа ближе се не сећате везано за?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Не. Пазите, ми смо имали командовање тако да смо били потчињени групи Југ осим једне јединице која је била у северу и ратне операције су тако текле, али смо и органски били потчињени јер смо јединице из састава крагујевачког корпуса, а оперативно на задатку смо претпочињени и команда корпуса ту, то је само можда им дат неки извештај јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али каже «наређено је», извештај који садржи значи извештавате их да је наређено даноноћно дежурство на фарми Овчара, па Вас бранилац пита да ли се?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Вероватно неко од органа безбедности из команде корпуса се интересовао јер то је фах безбедности, сад ја не знам.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Нема шта да се интересује може само наређено ко је наредио?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Само може да нареди командант батаљона бригаде и командант то је Војновић и командант тог места у том тренутку то је Марчек Јан, то не може да нареди нико други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Марчек у том тренутку?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Није у том тренутку, али у неком тренутку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље молим?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Још једно питање, ако може да појасни шта би била по његовом мишљењу шта би могао тај командант места као што је Овчара или Грабово и Јакубовац које би биле његове надлежности ако он зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим да није то питање за овог сведока?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Да организује унутрашњи ред, да контролише улазе, излазе, да се не исфилтрира рецимо неко побије пола јединице или неког трећег итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па правој дужности команданта места можемо наћи у оним прописима.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Има тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо, даље питања молим, колеге браниоци, колега Дозет?

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Пошто нисам доживео од овог сведока као неког ко би језичке грешке правио, ја бих га молио, дакле поново да се изјасни кад констатује у дневник реченицу «командант бригаде тражи», да ли то значи да се извршење тога што командант тражи назире у некаквом будућем времену или у прошлом времену?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Кад кажем тражи, значи у будућем, да ли непосредно будућем или моментално, сад зависи ако је ту рецимо начелник штаба, његов заменик или командант неке јединице, он то одмах извршава, ако није онда иде преко система командовања.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Да ли то значи кад овај сведок констатује у дневник да у 16 сати командант бригаде нешто тражи да ће се то дешавати иза 16 сати?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Може да буде од 16 сати ако га је телефоном, директно телефоном тражио, а ја уписао, а може да буде иза 16 сати.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Дакле, у сваком случају иза 16 сати?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Испред не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред не можемо? Јасно то је суштина.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Ако сам добро схватио овог сведока на питање мислим колеге Баровића зашто дневник, ратни завршава са 19. да је одговорио да се ратни дневник води само док се води рат?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Па јел може да нам каже до кад се водио рат у Вуковару?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: До кад?

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Дакле, да ли је рат завршен 19. у 24:00?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево имали сте прилику да видите и Ваше дневничке белешке па Вас пита бранилац кад је то стварно?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: 24-ог, ја сам бележио док су престала ратна дејства, она општа ратна дејства, значи до тог тренутка, сад да ли ће баш тог тренутка прекине се вођење дневника или још један дан, ја не могу то да вам кажем.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Још једно разјашњење ако може? Износећи свој исказ поменуо је или одговарајући на питање тужиоца, нисам баш сигуран, да су заробљеници предати вуковарскм територијалцима па сад она реч да ли Суподерица или како се већ зове, касније у једном моменту рече ја самто прочитао у штампи, е сад?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Назив.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Кад и у којој штампи?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Откуд знам.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Дакле, питање је конкретно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је рекао и то, тада то нисам знао, тада нисам знао?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Тада нисам знао сигурно како се они зову ни ко су, а ја мислим да је и скоро био назив «Суподерица» у штампи, можда пре пар недеља или дана, не знам ни ја.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Из којег извора, односно на који начин он повезује име некакве јединице из Вуковара са чињеницом односно чином предаје заробљеника од стране ЈНА некој јединици ТО?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Можда сам погрешио, али која је то тачно јединица вероватно има у документима и то командант зна. Ја ако сам погрешио ја се извињавам, јер знате како ја нисам правник, инжењер сам а ако сам погрешио али командант сигурно зна која је јединица и можете да га контактирате још је жив колико знам.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Ако дозволите још две реченице невезано за исказ сведока него за уопште ово што се данас дешавало овде, ја морам да две начелне примедбе ставим. Према овом данашњем показивању ратног, односно дневника како се то зове, оперативног дневника од стране колеге тужиоца, произилази да не стоји баш његова тврдња коју је такође данас изнео не кријем ништа, дакле ово је други пут да се дешава у овој судници да ми упорно инсистирамо да се некакав доказ који материјални може да постоји или не постоји овде преда суду да се након извесног времена овако појави, дакле први пут ако се сећамо изјава које смо тражили, које је дао евидентно је дао сведок сарадник број два недељу дана смо ми браниоци расправљали с овим већем око те изјаве. Колега тужилац је имао у рукама ту изјаву, није нам је дао, не знам из којих разлога могу само да нагађам. Сад у овој ситуацији ми смо, дакле одбрана заинтересовани да поново сад зовемо некакве сведоке који би имали сазнања о садржини навода које је овај сведок констатовао у овом дневнику. Дакле, да ли је сврха овога да се у недоглед води овај постуупак или да коначно дођемо до истине шта је тачно, а шта није тачно од онога што је колега тужилац нашим браћеницима ставио на терет. Дакле, ја бих молио да се коначно, дакле да ли водимо још истрагу, да ли је истражни судија завршио свој посао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо браниоче ове примедбе, ја сам заиста у више наврата позивао странке и наравно и тужиоца и пуномоћнике оштећених и браниоце да што пре изађу са својим евентуалним доказним предлозима да

бисмо их што благовременије и брже обезбеђивали тако да је такво што ван контроле овог већа. Објаснио сам што се тиче овог оперативног дневника, бар што се тиче нас, ми смо тражили грешком само ратни дневник, дакле грешком је тражен само ратни дневник и кад смо добили ратни дневник онда смо схватили да нема оперативног дневника, па накнадно смо тражили оперативни дневник и то још нисмо добили, тужилац је то успео кад и шта и тако даље, ја не могу контролисати кад ћете Ви нама што предложити. Од доказа кад ћете нам понудити неке доказе те врсте, али добро, ово је схватио сам упућено на адресу тужиоца. Јел тако?

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем колега, има ли још?

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Још нешто опет везано за овај дневник, да ли заиста, дакле претпостављам да ово веће нема то сазнање, јер да има копирали би нам и дало, да ли заиста овај дневник завршава са овим 19-им у 23:00?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо то добили тако, да ли тај дневник тако и завршава, претпостављам да да, пошто смо добили копију са чак и насловном страном тог дневника, ено видели сте са неким корицама или не знам ни ја што би произашло из те копије. Претпостављам да да.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Ако упоређујемо тај дневник са овим који смо добили од гардијске бригаде он завршава са 22. односно са 23.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми смо то тако добили колега па сад заиста не знам. У реду. Видим колега Томић би желео нешто да каже.

АДВ. ТОМИЋ СЛОБОДАН: Ја бих ако ми дозвољавате само једно питање баш у вези овог ратни дневник, оперативни, интересује ме пошто је сведок рекао да је присуствовао неким седницама команде бригаде, да ли се на тим седницама води посебан записник о томе шта се ради на тим састанцима? Има ли сазнања?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Не. Записник се не води, свако бележи у своју бележницу задатке које добија. Начелник штаба и вршилац дужности начелника оперативних послова бележи оно што треба да се одради. Свако чак и командант има своју бележницу, иначе нико не, таман посла, то се ради у привреди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адвокат Бељански?

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли сведок може да нам каже да ли су формати фотокопија којих имамо, значи оперативног дневника и ратног дневника заиста такви у стварности или је то приликом фотокопирања нешто умањено, јер ако упоредимо фотокопије видећемо да су и квадрати мањи и рукопис ситнији и тако даље?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Морао бих да их упоредим. Ово су квадратићи из свеске, није ово, ово су квадратићи из свеске, једна свеска има дуже квадратиће друга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су исте свеске, да ли су исте величине или не?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ово је А4 формат колко ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас пита бранилац?

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Председниче, могло би да буде битно, ево сад ћу образложити због чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видимо браниоче потпуно из овога поређења би се дало закључити да је овај дупло мањи форматом да је дупло мањи од.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Јел могу да видим други па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дало би се закључити, а сад чему линија на средини?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Да то је А4 формат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш та линија говори у прилог томе да је различит формат.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Да вам кажем, ово је сигурно лист из свеске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта имате ту пред собом, оперативни?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Оперативни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево Вам и ратни па погледајте?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ма и ратни исто, мислите да смо имали, ми смо тек у Вуковару после успели да добијемо могућност да нешто штампамо, а ово је да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сад погледајте и један и други па се пробајте сетити то Вас пита бранилац, пробајте се сетити тих свески из тог времена. Тако је.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Овако видите овде на овом ратном дневнику овде имамо само линије. На следећој страни имамо и коцкице, па онда имамо коцкице, ево коцкице исте као оне. Можете узети оригинали па погледати, ја стварно не могу да вам кажем сад на копијама шта је шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо оригинале покушавамо да искористимо Ваше присуство као некога коме је то свакодневно, молим вас колеге без, коме је то свакодневно било у рукама па да се Ви присетите тога како је то било и како је то изгледало који су формати, то је суштина питања браниоца?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Знате како може да се утврди да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви нас поучавати како ми то можемо да утврдимо ако се Ви не сећате.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Не сећам се, ја само мислим да су различите свеске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Да су негде коцкице веће, негде мање.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли се сведок сећа да ли им је пре почетка ратних дејстава у подручју Вуковара или у току ратних дејстава било код од надређених официра мислим на Војновића, Мркшића или на неког другог, да ли их је известио о томе против кога се боре, ко је њихов непријатељ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Против кога се боре?

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Чекајте још једном питање нисам добро чуо.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Ко је непријатељ против кога ратују?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Поновите цело питање нисам чуо од почетка молим Вас.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли су званичним путем, значи на неком састанку извештајем, дописом, наредбом или на било који други начин обавештени ко је њихов непријатељ против кога ратују?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ми смо ушли у ратну зону, нисмо знали ни где идемо, а у ратној зони нам је речено наше су неке јединице већ биле претпочињене гардијској бригади. Речено нам је где су линије, која су раздвајања и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питање је, да ли вам је речено против кога се борите, против којих и каквих снага, е то?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Па речено је. Чак је речено да су то велике снаге, да се крећу туда, да раде то и тако даље. Тад нам је речено тек али знате кад кад смо дошли, кад су нас постројили у Негославцима онда су нам рекли.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Шта су?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су вам рекли које су то снаге?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Да су то снаге хрватских побуњеника ЗНГ-и и да су потпомогнуте са доста дугих војника који су дошли са стране. Тако нешто ето да се присетим. Плаћеника неких и шта ја знам.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Доста широко објашњено. Да ли су имали назив како су називали непријатеља значи приликом разговора, приликом извештавања, приликом сачињавања дневника, којим називом су називали противну страну?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Видите и сами да никад нам нико можда ја сам Усташе ставио у једном контексту под знацима навода, вероватно је неко тако рекао ЗНГ то је неко наложио или тако нешто ЗНГ.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Збор народне гарде је постојао и МУП Републике Хрватске је постојао, да ли постоје јединице и одреди који се зову Усташе, јел он чуо некад за то, јел неко рекао да постоји?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Можда неко се изразио тако, а ја записао, не могу сад да вам кажем. Наши су их војници сви звали Усташе као што су они нас звали Четници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па би се под тим подразумевали сви припадници противничке војске, сви и ЗНГ и сви, јел?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Да, под тим или и један и други назив нисмо ми мешали.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Јел су тај израз користили и официри значи и Војновић, Мркшић и други с којима је био у контакту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, сведок је одговорио њему је наређено.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ја нисам видео, а Војновић је могуће да је употребио израз или Усташе или ЗНГ. Кад сам написао под знацима навода могуће да је употребио.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли може да нам каже нешто ближе о томе ко је потпуковник Бешовић и шта је био тај његов реон?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Потпуковник Бешевић је био у том ратним дејствима командант ПОАД-а то је мешовити артиљеријски дивизион против-оклопно.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: И који је реон његовог дејства тако да кажем?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Сад требао би да узмем карту и да видим где је учртан. Он је био укопан између Вуковара и Негославаца негде у том реону, а да ли лево, мислим да је лево од пута, то је почетак, а после су нормално све јединице доведене у Вуковар, осим нисам сигуран за други батаљон.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: У оквиру његових јединица јел било неких инжењеријских машина, грађевинских машина?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Не. Он има можда неку, ја не знам сад органском саставу тренутно у том тренутку шта је имао. Он има камионе, има топове и има против-оклопна средства.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Сведок је употребио израз били су укопани па зато питам ко је то укопан, зна ли нешто о томе?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Па знате како кад фијуче укопаш се сам, вероватно овим својим пионирским алатом или извињавам се, може да се деси да они су дошли пре нас, да је утврђивање потпомогнуто неком механизацијом ту са терена, ја сад не могу да вам кажем.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Ко је капетан прве класе Ристић?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: То је референт два, ја сам референт три или два, један или два, да не побркам сада, то је мој колега то је референт у оперативно-наставном одсеку.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Резервиста такође?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Јесте, он је инструктор вожње у приватном животу.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: А име?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ристић. Ми смо га звали Риле. Немам контакта сад с њим да ли је Миодраг, али нисам сигуран немојте ме држати за реч, али постоји лако се нађе то име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања? Оптужени Вуковић?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ја ћу само кратко. Сведок је споменуо први батаљон да је припао новосадском корпусу, значи од 80. моторизоване бригаде, па питање да ли је тај батаљон после ослобођења, значи по одласку гардијске бригаде са терена да ли се тај батаљон вратио у саставу 80. моторизоване бригаде, да ли сведок зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потчињени новосадском корпусу и онда су се вратили, то Вас пита?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Јесте и он је једини од наших јединица тамо изгледа, не изгледа него једини од наших јединица добио реон Лужца, био у унакрсној ватри и имао је доста губитака и био у борби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питање је било да ли по одласку гардијске бригаде вратио назад у матичну јединицу 80?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Јесте.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли то значи да је 80. моторизована бригада узела реон и преко Вуке значи где је била оперативна група Север, по одласку гардијске?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Враћен је у реон Вуковара.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Сада је сведок рекао Лужац, да је био на реону Лужца.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: био је у време ратних дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је претпочињен другима.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Био је у време ратних дејстава претпочињен новосадском корпусу уведен преко Ђердове шуме, рат јер завршио у Лужцу и уведен је у Вуковар преко Вуке овамо ја мислим да смо га пребацили преко реке и био у Вуковару.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли то значи да сведок није сигуран где је тај први батаљон био размештен?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Нисам. Пазите да вам кажем он није био у нашем саставу за време ратних дејстава и о њему нисмо ми имали обавештавање док се није појавио њихов командант, а он се појавио после

престанка ратних дејстава кад је новосадски корпус га отпустио и односно вратио га у матичну.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Још само једно питање, да ли сведок зна Александра Васиљевића?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Александра Васиљевића?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Можда га знам, али по имену не могу сад да се сетим. Не знам стварно. Александар Васиљевић?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да, начелника управе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, начелника тада управе безбедности ЈНА?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Не знам ја од свих безбедњака морам да вам кажем знам само Вукосављевића нашег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Оптужени Вујановић?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Онда тачно могу да кажем не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Микрофон.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: 18. новембар 1991, 18 часова направљена је предаја усташких снага из реона Митнице и болнице Вуковар, да ли му је познато да је тада била и нека евакуација из болнице, уствари где су превезени ти?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ишта о томе, па питали смо га господине Вујановићу?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па нисмо га питали за ово из болнице Ви сте намерно прекинули или случајно ово болница Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајте нека буде тако да сам ја то намерно урадио. Нисам наравно господине Вујановићу, нисам него смо га питали, човек се стално смо га питали, подсећали читањем ових да нам да, пружи шира каква објашњења и он их није давао. Слажем се, у реду је.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ја не знам из болнице ко је где ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате за евакуацију вуковарске болнице?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Знам да се десила евакуација, а куда, како, ко, не знам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Кад је била евакуација по Вашем сазнању?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Не знам ако нисам записао негде овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па записано је у ратном дневнику је записано.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Добро, мислим не знам са ове дистанце ако бих читао дневник ја бих вероватно нашао где сам записао.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Сад овде пише 19.11.1995. у 18 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који дневник?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Радни дневник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ратни?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ако сам написао 1995. онда сам погрешио.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел сте то писали 95. онда или како?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Не. Да вам кажем, ја сам сва документа доласком 14. у Крагујевац и нешто раније сам предао активним старешинама који су у тој команди бригаде и остало у команди бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У команди бригаде у Крагујевцу?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Они су после, предао до задњег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте тачно 1995. ово је петица а не јединица али добро.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ако сам ја писао ратне дневнике јесам, ако је то моје можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па видели сте га и рекли сте да је то Ваш рукопис?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Јесте.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Овде се спомиње неки ТО Стара Пазова, да ли има неких сазнања, да ли има неких додирних тачака са ТО Стара Пазова, ако можете да му прочитате баш тај део?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО Стара Пазова, помиње се на неколико места се заиста у дневнику помиње ТО Стара Пазова?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Па видите ми смо имали једну јединицу тамо у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате о томе?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Тамо у Товарнику и у том подручју, е сад да ли је нешто било, неког садејства и не знам, можда сам тад знао и записао али сада не знам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Можете да прочитате у свом писању о чему причате о Пазови, ако можете председниче да му прочитате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да он то прочита?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да, јел не могу све да прочитам не само ја него већина нас. Значи то од 19.11.1995. наводно што је писано, па даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то господине Вујановићу, где то у ратном дневнику?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: То је на предзадњој страни ратног дневника задњи пасус цео, предзадњој страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпоследња страна, задњи пасус?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да, значи ово у преподневним часовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У преподневним часовима затворене «Усташе» одвежене у затвор у Сремској Митровици, јел тако, то?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Борбе су вођене у реону не знам ни ја чега већ, где се очекује пред болнице где се очекује предаја преосталих остатака ЗНГ и МУП-а око 200, па је наређено да се буде приправно око збрињавања, чувања затвореника. То мислите?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да, е сад даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је ту Стара Пазова не разумем? Има, ево га?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Било проблема од ТО Стара Пазова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има проблема који нам је потчињен, а шта је ОД то је одред ваљда?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: И Територијална одбрана Стара Пазова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било проблема у, од ТО Стара Пазова који нам је потчињен у току ноћи дошло ваљда до отварања ватре из. Добро. Снежо дајте господину Премовићу да он то проба прочитати. То буквално последње господине Премовићу?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ово горе знам, ово је горе јасно њима, него није јасно ово доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било проблема па надаље?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: У одреду Територијална одбрана Стара Пазова који нам је потчињен. У току ноћи дошао мајор Кореја, у току ноћи, а не ово је мајор Јанковић, дошло до отварања ватре из реона Кореја где су размештене чете територијалне одбране. Садејство није успостављено и то је основни проблем који треба решити у преподневним сатима. То је неки извештај неко дао и ја сам записао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на крају цртица решено, јел тако?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: После сам можда додао. Ово решено је вероватно додато касније, а што сам тако додао.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел знате ко је био командант одреда тог ТО Стара Пазова?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ја не знам нисам ја имао контакт с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље господине Вујановићу?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ко је био после 18. новембра командант града ако Вам је познато?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: После 18. новембра?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: После ратних операција, ајд тако?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: У Вуковару је 18. моторизована бригада и све јединице њој потчињене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командант града?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ја мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако знате?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Не знам, вероватно наш командант ко би други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војновић?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Да, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Размишљам да некога нису коптирали.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је била војна управа до Вашег одласка у Вуковару?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Па нека врста војне управе је била, ми смо издавали пропуснице, пропуштали кретање, пратили улаз, излаз, мада је то био релативно меко јер је доста људи се вратило у првом тренутку.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је у том периоду значи после рата у Ваш штаб у касарну долазио неко од Вуковарчана на неки састанак, јел знате такав случај? Да ли Вам је познато име Кресојевић, Јакшић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовић, Вујановић?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: То сам касније хтео питати.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Можда су долазили, али ја их не познајем.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па јел сте чули за њих?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Чуо сам ово име ми је поменуо и милиционер па ми остало у глави и чини ми се да сам га чуо тамо у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро на позиву пише Вујовић и други, па добро?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Прочитао ми га је милиционер ја никакав позив немам, само ми је прочитао и рекао ми то, иначе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо Вам упутили позив, најпре редовно, па пошто се променила адреса, па потом преко полиције.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Полицајац је дошао, прочитао ми само да морам да се јавим и рекао ми једно име то Вујовић, али ништа ми друго није рекао ни о чему се ради чак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сведок има сазнања о некој седници Владе што се одржала у Велепромету?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате икаквих сазнања у том смислу?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ја лично не, вероватно моји претпостављени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви лично то Вас пита?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Добро ништа, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Господне председнице да ли да искористим сад прилику за исправку једну или после?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Транскрипти и то?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Транскрипти?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Још од јануара нисте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него дајте то смо рекли све написмено напишете и.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ја сам у јануару писао и нисам добио ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићете све одједном, све исправке ћете одједном добити, не само овако парцијално ад хок него ево у току наредних неколико дана господине Вујановићу пре јуна. Господин Вујовић би желео још једно питање ако сам схватио, па потом Ланчужанин?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ја се извињавам ово сам накнадно приметио па сведок је једном приликом рекао ако је то мој рукопис, па питање је да ли он сумња у свој рукопис? Да ли он сумња да је ово његов рукопис?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Него сам рекао судији ако је то мој рукопис, кад сам га видео рекао сам да је мој.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: На основу тога ево само ово крај, то где је Станко читао 19.11. пише 95. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, објаснио је то је његова грешка, објаснио је.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли му се икад дешавало да сада када белешке неке прави да напише 2009. година?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је и негирао је да је он то сачинио 95. иако је господин Вујановић питао да ли сте Ви то сачинили 95. Изволите господине Ланчужанину?

ОПТ. ЛАНЧУЖАНИН МИЛАН: Добар дан. Ја морам само да прокоментаришем овде се опет покушава нешто да се стави што нити припада мени и мојој јединици нити има везе с истином. Значи желим да раздвојим оно што сам већ раздвојио, Лева суподерица никакве везе није имала са ТО Вуковаром ако је постојао тај ТО Вуковар тада. Била је искључиво под командом гардијске бригаде баш значи тог дана. Можда је по оној наредби коју смо имали прилике да чујемо када је генерал Тешић објашњавао била је претпочињена из гардијске бригаде у 80. моторизовану, значи били смо опет иако смо били тада под 80. моторизованом бригадом, значи никакве везе са ТО Вуковаром нисмо имали. То је једно, а друго да не би случајно поново опет сутра новине писале како су територијалци и Лева суподерица преузели од шта

ја знам војске те заробљенике и шта се касније дешавало, само желим да то разјаснимо да не би било неке нејасноће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је објаснио господине Ланчужанину, сведок је објаснио ово своје помињање Суподерице.

ОПТ. ЛАНЧУЖАНИН МИЛАН: Господине председниче сведок је прибран али могло је да се деси и друкчије.

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ја се извињавам можда сам мало под сугестијом онога што сам прочитао. Ја сигурно знам шта сам писао тад тог тренутка.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Да ли је сведок овај ратни дневник који је водио, дакле примио га је као празну свеску, био испечатан на овој унутрашњој страни? Кад се стављају ти печати? Ратни дневник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ратни дневник овај господине Премовићу?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Не могу да се закунем да ли је био све испечатан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ову су печати Архива?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ја мислим да није био уопште испечатан, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово су печати Архива.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Па видим зато и питам, да ли би ту требао да иде печат јединице чији је дневник или историјског архива?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би такав један?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Онај ко овери на крају он треба да стави печат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема ни краја у том смислу нема ни на крају, закључен дневник?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ја сам га тако предао то је требао не знам ни сам. Имали смо печат њега смо употребљавали кад смо давали документа, пропуснице и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желите да питате нешто сведока господине Шошићу?

Сведока да питате нешто? Не, у реду то ћемо касније. Има ли још питања сведоку? Нема.

Даљих питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

Господине Премовићу тражите ли неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Ја сам само дошао својим колима и враћам се својим колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ако тражите неке трошкове у том смислу?

СВЕДОК ПРЕМОВИЋ ВУКАШИН: Не тражим ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок трошкове доласка не тражи.

Хвала лепо господине Премовићу можете ићи.

Колеге ја претпостављам да смо ми, да ли смо резервисали термине за јул, јун остаје, то је у реду, јун 6. месец остаје онако како смо рекли, а да ли смо за седми месец. Неће бити од 4. до 8. него ће бити само 4, 5. и 6. пошто сам морао колеги Војновићу да уступим два дана због, дакле 7. и 8 не бисмо радили, а евидентирајте то у том смислу.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Из списка предмета ИЗДВАЈАЈУ СЕ записници о саслушању оптуженог Ланчужанин Милана, Милојевић Предрага и Љубоја Марка од 24.06.2003. године, Златар Вује од 31.07.2003. године, Мугоша Горана од 01.08.2003. године и Шошић Ђорђа од 09.10.2003. године, те записник о саслушању Калаба Наде од 28.08.2003. године и Предрага Милојевића од 29.08.2003. године.

Претпостављам јасно је то су они тада саслушавани у својству сведока или па је до сада то требало бити издвојено, то ћемо наравно да склонимо. Претпостављам да не тражите писмени отправак овог решења. Одричете се права жалбе.

Странке сагласно изјављују да се одричу права жалбе на ово решење, не траже писмени отправак, те се констатује да је решење правоснажно са даном доношења, тј. 27.05.2005. године, а ови издвојени записници се у посебном затвореном омоту дају на даље чување истражном судији овог суда одвојено од других списка.

Ја бих замолио пуномоћнике оштећених ако могу у том смислу да нам пруже неке податке. Чули смо јуче господина Перића он нам је рекао да је Сандра девојачки Марушић његова школска другарица и да је он тамо видео њеног супруга инспектора полиције кога не зна како се зове, да ли пуномоћници имају сигурне податке о коме се ради. Да кажите устаните молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Девојачко презиме је Сандра Марушић, њен супруг Милан Грејза, налази се у листи, у оптужници у листи жртава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Грејза, дакле Сандра се данас презива Грејза?

НАТАША КАНДИЋ: Девојачко Марушић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Ја сам хтео и пре да се јавим, да ли могу добити некакво образложење везано за пошто ја јуче нисам присуствовао главном претресу замењивале су ме колеге, видим да сте у неком смислу испитивали

мог клијента, да ли је то било у смислу даљег испитивања, предочавања нечега или не знам који су разлози били, у ком је то својству било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало журите колега. Јуче је то образложено, ја сам то јуче образложио да припремамо шта да радимо у јуну које сведоке да позивамо. Дакле, намеран сам да позовемо као сведока Сандру Грејза девојачки Марушић.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Да, али не знам у ком контексту баш кажете тај изађите Ви или не знам кажите да ли познајете или не познајете, у ком контексту због чега извлачите одозго неко каже или не разумем, у ком контексту њега сада извлачите? Јуче у контексту па Ви изађите, да ли познајете, откуд Ви знате да ли неко познаје, не познаје не знам питање, да ли ме размете, да погрешно ме не схватите. Ако некога изведете па питате значи да или му предочавате нешто или га испитујете и тако даље, да би сад разјаснили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви би браниоче да ја Вама сад детаљно објашњавам зашто нешто радим, мислим претпостављам да сви знате да заиста не радимо ништа мимо ни окол, да сви знате апсолутно због чега се све тачно нешто ради.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Судија да Вам кажем, Ви нисте питали од 1. до 17. односно сада 17. да ли познајете тога и тога, па у конкретксту тога дође ред и на мог клијента, него Ви изведете клијента и питате, сад ја Вас питам, јел може неко објашњење, немогуће да Ви знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви хоћете да ја образложим свако своје питање?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Не питање, него ако изводите некога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је моје право браниоче да у току целог поступка изводим наравно окривљеног који се брани ћутањем, да окривљеног који је изнео своју одбрану да у току целог поступка позивам да дају објашњења, да коментарише то је његово право, а и моје право као председника већа да стално у сваком тренутку тражим одређена објашњења, одређене помоћи итд., разјашњења ствари и сад заиста ми не пада а памет да Вам објашњавам и образлажем зашто нешто некога питам.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Из његове одбране то заиста не произилази нити је било изведених доказа до сада. Ја чак да Вам кажем нешто, не добро не разумем зашто, искрено верујем да то није било у доброј намери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето верујте да је тако, Ви мислите да то није било у доброј намери, добро? Желели сте нешто да кажете господине Шошићу? Исто би се десило браниоче да сте Ви били присутни, није то спорно уопште, нисам ја размишљао уопште о томе јесте ли Ви ту или нисте.

ОПТ. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Добар дан. Господине председавајући ја бих Вас замолио да као и прошли пут издате наредбу надлежним у ЦЗ-у да ме пошаљу на контролу јер сам сад с оних 270 притисак са 160 сад ми се скоро сјединио 110 са 90 па бих Вас замолио вероватно да више и ти лекови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви тражите интервенцију лекара, помоћ итд., да ли Ви сами лично то тражите од њих? Па да ли сте Ви тражили помоћ или желите да стално преко мене комуницирате са лекарима?

ОПТ. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Они мене не могу да пошаљу на Дедиње без Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако они то одбију господине Шошићу ако они одбију било шта с тим па немојте видели сте да у том смислу предузимамо мере а Ви се, пре свега се Ви старајте о свом здрављу, Ви тражите помоћ лекара, лекара специјалисте итд., а ми смо ту само да помогнемо колико је то могуће.

ОПТ. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Ја Вас за то и молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво Ви тражите то од њих па ако има проблема.

ОПТ. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Па ја сам тражио то Ви знате годину дана па нисам док Ви нисте дали наредбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није баш тако, ја нисам стекао утисак да Вас ти људи оше збрињавају, заиста, него у границама њихових могућности ако треба нешто друго и у том смислу су. Добро чули смо Вас можете се вратити на место. Изволите господине Вујановићу?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Нисам хтео да се јавим, али сад ме Шошић мало потакао на то. Нисте у праву господине председниче што се тиче односа доктор, притвореник и Ви. Они нам кажу једно, а Ви нам кажете друго. Ја свако суђење попијем ево први пут сада се жалим, попијем по два бруфена од 400мг ако хоћу ићи у шетњу исто тако попијем да ме не боли. Мени није проблем рана, мене рана као рана не боли, мене боли колено пошто нема више хрскавице и сами лекари на Звездари још док смо сарађивали са Звездаром се чуде како ја ходам па Вас молим да наложите докторима да ме одведу на специјалистички преглед код ортопеда и ништа друго. Ја кад то њима к ажем, ако судија тражи ми ћемо те одвести. Ви нам сад кажете ако они траже од мене ми ћемо вас одвести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не могу да верујем.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Господине председниче само мало. Ово сам само изашао само да буде записано, па ћу ја др. Фјодорову, ево видите шта је рекао судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не могу да верујем да годину дана и више, ево стално причамо исту причу, ако траже од мене сагласност, ако затворска болница, лекари траже од мене као поступајућег председника већа сагласност неку за неко другачије лекарско збрињавање они је добију без икаквих проблема, ако је траже, ако је не траже не могу је ни добити, не могу ја то њима налагати господине Вујановићу на ваше тражење овако, него ћете Ви то тражити од њих, они ће то да траже од мене.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Добро, сад то има записано па ћу им ја то показати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу? Ви волите господине Атанасијевићу да нам се обратите петком у ово доба.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Добар дан свима. Господине председниче, ја сам писао овде госпођи Наташи Кандић, па сад не знам да ли је госпођа Наташа Кандић добила од мене то, пошто сам ја добио онај списак од Вас од оних несталих и настрадалих лица па сам ја тамо пажљиво то прегледао, пошто сам дошао до одређених одговора за одређене неке особе, па бих Вас ја сад замолио као што сам овде и писао да дате дозволу госпођи Наташи Кандић даме обиђе па у том смислу што се тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас посети пуномоћник оштећених? Пуномоћник оштећених да Вас посети у притвору? Колега браниоче молим Вас. Консултујте се са Вашим браниоцем није никакав проблем ја ћу то одобрити.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Па ја сам и говорио са браниоцем ја сам то њему рекао нема никакав проблем. Ја немам ништа против, ја сам и сам рекао ја немам против никог ништа. Ако можете само толико, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ОДЛАЖЕ за 20-24.06.2005. године, свакога дана са почетком у 9,30 сати, судница бр. 1 зграде овог суда.

На претрес се позвају сви присутни прогласом овог решења и позиви им се неће слати, а писменим путем позвати:

- За 26. сведоке: Славишу Јовановића, Милетић Драгана и Стаматовић Зорана,
- За 21.06.2005. године сведока Кијановић Богољуба,
- За 22.06.2005. године сведоке Штефицу Вилхем, Јадранку Јањић и Јурела Злату,
- За 23.06.2005. године Јањић Петра, Карловић Вилема и Вучковић Радојку (сведоке за 22. и 23. јун позвати преко Министарства правде Републике Хрватске), а
- За 24.06.2005. године позвати оба сведока сарадника у овом предмету.

ОДРЕЂУЈЕ СЕ балистичко вештачење у овој кривичноправној ствари. За вештака СЕ ОДРЕЂУЈЕ Крстић Зоран, балистичар из МУП-а Републике Србије, Крстић Драган (зашто је записано Зоран), извињавам се, дакле балистичар из МУП-а Републике Хрватске односно из МУП-а Републике Србије, а ближи задатак вештаку у писменом отправку, те вештака позвати на претрес

- за 21.06.2005. године.
- а за 22.06.2005. године, уколико се од Министарства правде Републике Хрватске сазна адреса сведока Грејза Сандре исто такође позвати на одложени претрес у датом термину.

Колеге ја претпостављам да ви имате оне балистичке извештаје које смо ми својевремено добили који се налазе у спису предмета и њихове преводе, па је уствари, добићете и наредбу ближи задатак вештаку, али могу само укратко рећи то ћемо предочити вештаку Крстићу управо то да нам да одређена објашњења и о оној балистичкој бази података ФБИ лабораторије ИБИС да нам да објашњење о томе о којим оружјима се ради везано за оне калибре 7,62 пута 39, па пута 35 итд. која оружја су у питању итд, јер друго нешто, будући да немамо ни чауре, ни зрна, другу неку балистику, друго неко балистичко вештачење, ми заиста не можемо радити.

Колега Дозет је желео нешто?

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Господине председниче ако сам добро чуо издиктирала сте решење за саслушање сведока Карловић Вилем, да не би било грешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вилим, треба ли Вилим?

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Човек се зове Вилим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Вилим, добро.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Па да нам због једног слова опет не врате ако није то тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви сте дали оне, добили смо. Вилим, добро.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА